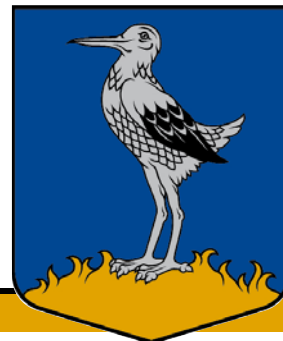

KLĀNU

OŠUPES PAGASTA PĀRVALDES
INFORMATĪVAIS IZDEVUMS

vestis

2017. gada februāris Nr. 1 (203)

Kultūras ziņas

16. februārī plkst. 15:00

Degumnieku tautas namā leļļu teātra „Tims” muzikāla koncertprogramma
„Skurstenslauķi”
Ieeja EUR 1,20

18. martā plkst. 18:00

Degumnieku tautas namā dāmu deju grupa „Orhidejas” un viņu draugi aicina uz satikšanos koncertā
„Dejas ceļojums kino pasaulē”

Tuvojas pavasaris – gan dabā, gan mūsu prātos. Un tas nozīmē to, ka laiks izlīst no ziemas pelēcības, sapurināties pašiem un sapurināt citus. Degumnieku tautas namā pavasaris nav iedomājams bez TALANTU TIRDZIŅA, tādēļ – nāc, piedalies pats, bet varbūt zini kādu, kurš arī vēlas piedalīties, bet varbūt nedaudz baidās – uzrunā un iedrošini!

Tāpat – 15. aprīlī Degumnieku tautas namā TALANTU TIRDZIŅŠ! Dalībniekus aicinu pieteikties līdz 1. aprīlim.

Savukārt TALANTU TIRDZIŅA izstādes atklāšana 3. aprīlī, tādēļ savus darinājumus aicinu uz tautas namu atnest līdz 30. martam. Sarosās visas čaklās saimnieces un saimnieki! Izstādes atklāšanu papildināsim ar degustāciju, tādēļ padalieties un piedalieties ar savām receptēm un pagatavojiet kaut ko gardu!

Pieteikšanās arī līdz 30. martam.

Veidosim svētkus kopā paši sev un citiem!

Degumnieku tautas nama vadītāja Ilze
(t. 25622223,
e-pasts: ilzemeingaile2@inbox.lv)

Skātes – 18. martā vokālajam ansamblim „Harmonija”. 1. aprīlī vidējās paaudzes deju kolektīvam „Degumnieki”. Jūtīsim līdz!

Esiet sveicināti!

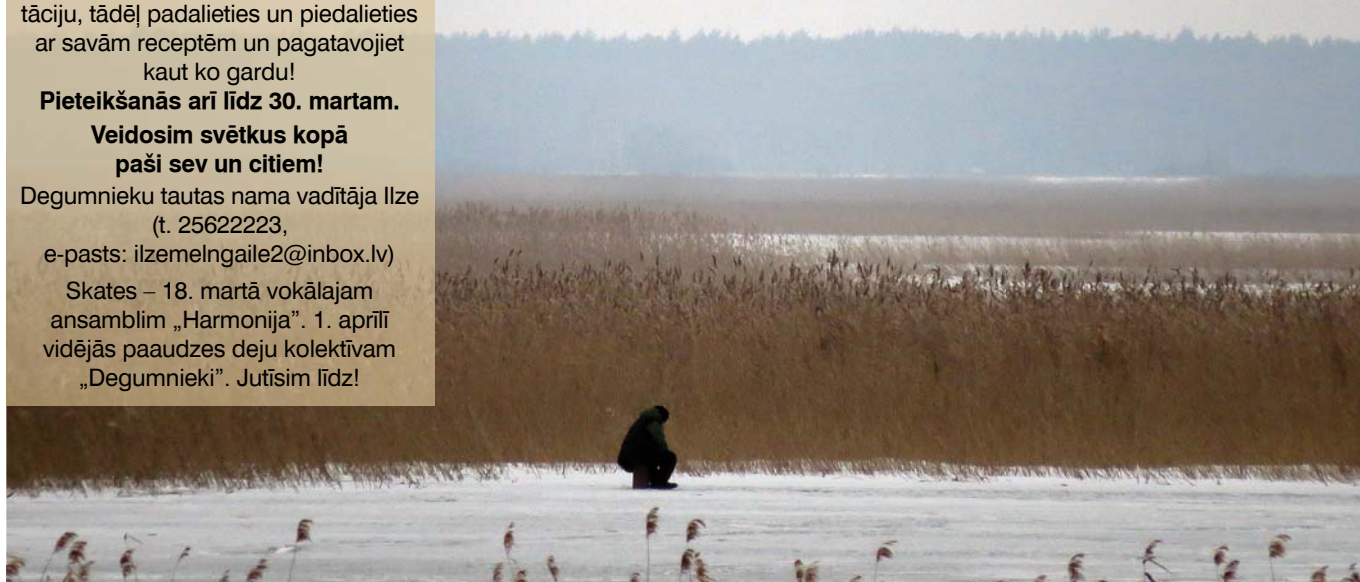
Uzrunāju Tevi, lasītāj, šogad pirmo reizi. Rakstot šo avīzi, aizdomājos, cik esam atšķirīgi: katram savs viedoklis, sava pārlicība, bet vienīgais, kas mūs vieno, kam būtu jāvieno, ir cilvēcība. Īsta un tīra cilvēcība. Nav pareizi un nav nepareizi. Katram sava taisnība un otrs pilnīgi noliegt to nevar, nedrīkst. Mēs taču nezinam, kādu ceļu vai neceļu viņš līdz tai ir gājis, lai nonāktu pie savas patiesības. Jā, diskutēt, mēģināt pārliecināt, bet ne noliegt. Tā ir liela māksla – būt tolerantam.

Šovā „Personības dalīšanās” K. Rasims stāstot, kā izvēlēties kļūt par aktieri, atklāj, ka Rīgā esot teātrī skatījies uz pieredzējušiem aktieriem, kā spēlēt, un beigās nospriedis, ka es arī tā varu! Taču es, satiekot zemledus makšķerniekus pie Lubāna ezera, pilnīgi pretēji aktierim varu apgalvot – es gan tā nevaru! Bet tad apdomājos, ka es pat īsti nezinu, kā tad notiek tā zemledus makšķerēšana un kas tad man tur nepatīk. Varbūt, ja iedziļinātos, man arī iepatīktos. Tādēļ nolēmu izmēģināt daudzu pagasta iedzīvotāju hobiju.

Doma ir sēkla, darbi – sakne, bet sasniegtais rezultāts augs. Ar kādu prieku novācam ražu, tajā brīdī aizmirsdami par grūtībām, ko gājām, lai pie šī rezultāta tiktu. Gadās, ka vācam ražu darbiem, ko izdarījusi viena paaudze pirms mums. Ka gadi aizrit, un cilvēkus, kas bijuši diendienā līdzās, dzīve aizved kur citur. Atmiņās par pavadietiem gadiem Degumniekos dalīties aicināju Dzintru Šumu. Bet par darbiem, kam varbūt vislielākie augļi vēl tikai būs, stāsta Armands Kozulis – strādīgs, apņēmīgs jauniešis no mūsu pagasta.

Vēl avīzē izskan tik daudz paldies. Šie pateicības vārdi ir mūsu pašu pagasta ļaudīm. Arī man reizēm jāaizdomājas par to, ka par maz tiek teikts paldies. Paldies, ka ir labi draugi, kaimiņi, uzticīgi lasītāji, cilvēki, kas rūpējās, lai mūsu pagastā būtu labi un patīkami dzīvot. Paldies! Tik vienkārši.

Dace

PAGASTĀ

Iedzīvotāji neizpratnē par koku nozāģēšanu pie mājas Skolas ielā

Vairāku gadu garumā Skolas ielas 12 iemītnieki raksta iesniegumus pagasta pārvaldei par kokiem, kas izskatās nedroši. Situāciju apsekoja pagasta mežziņe Inesīte Skrauča un secināja, ka parkā stādītie koki ir pārāk tuvu citam. Koks koku nomāc ar saviem zariem, veseli vairs ir tikai paši augšējie zari galotnēs. Koki, kas atrodas tuvāk mājai, ir bīstamāki, jo tie krītot var nodarīt materiālus zaudējumus ir pat bīstami cilvēkiem. Mežziņa secinājums – jācērt visi koki nost un jāstāda parks no jauna. Tā gluži mēs nedarīsim. To daļu, kas aiz žoga uz dārziņu pusi, izcirtīsim pilnībā, pavasarī koku stādījumu atjaunosim. Griešanu organizē pašvaldība, jo parks atrodas uz pašvaldības zemes. Šos kokus nozāģēt pats pieteicās N. Melngailis, pašvaldība to akceptēja, jo viņš to darīs par saviem līdzekļiem, pašvaldība neieguldīs ne naudu, ne darba spēku. Jāpiebilst, ka viņam ir arī uzdots kokus un zarus aiz sevis savākt, lai tur paliek tīra sakopta vide, kur stādīt jaunus kociņus. Gada laikā, protams, to neizdarīs, izcirtīs tikai vecākos kokus un tos, kuri tuvāk mājai. No žoga uz eglīšu pusi koki ir nedaudz jaunāki, bet doma ir atjaunot visu, stādījumu veidojot retāku, lai jaunaudzīte jūtas labi.

Vai sakarā ar A. Ikaunieci citiem darba pienākumiem Barkavā, darbiniece būs sazvānāma Ošupes pagasta iedzīvotājiem, līdz šim cilvēki bija neapmierināti, ka uz darba telefonu viņu grūti sazvānīt?

Jā, atzīstam, ka līdz šim A. Ikaunieci bija grūti sazvānāma, jo bija tehniskas problēmas ar telefonu. Šobrīd telefons ir nomainīts, numurs ir tas pats. Darbiniecei šeit ir 40 stundu darba nedēļa, tā kā viņas pienākumos ietilpst daudz laika ar dokumentu aizpildīšanu, tad pārvaldei nav iebildumu, kad viņa to izdara, galvenais, lai darbs paveikts laikā un kvalitatīvi. Iedzīvotāji aicināti zvanīt droši par sev interesējošiem jautājumiem A. Ikaunieci jebkurā darba dienā.

Hoķejs Degumniekos. Visu janvāri tur bija vērojama liela rosība.

Jā, pateicoties laika apstākļiem, vairāk izspēlēt visu turnīru. Protams, plānojot spēles, cītīgi sekojām arī līdzīgu laika prognozēm. Šogad bija ierobežots komandu skaits, visi gribētāji, diemžēl, netika spēlēt. Piedalījās astoņas, tas tādēļ, lai

Mirkļi no spēlēm.

uzbraukt uz ezera. Iedzīvotāji vēlas, lai droša ledus gadījumā tiktu atļauts braukt pa ledu ar specializēto transportu – motokamanām.

Ja kāds vēlas parakstīties, lai mazliet mainītu noteikumus, to var izdarīt pie Arņa Baltā.

Agrāk bērna piedzimšanas pabalstu, bērnu pabalstu u.c. izmaksāja pagastā. Kā ir tagad, vai vēl pastāv šāda kārtība?

Sociālā palīdzība visā novadā tiek organizēta pēc vienotiem noteikumiem un to veic pašvaldības sociālais dienests. Katrā pagasta pārvaldē strādā sociāla dienesta darbinieks. Mūsu pārvaldē tā ir Irina Mālniece. Ošupes pagastā deklarētajiem iedzīvotājiem par visiem jautājumiem, kas saistīti ar sociālo palīdzību, ir jāgriežas pie I. Mālnieces. Piešķirto sociālo pabalstu var saņemt Ošupes pagasta pārvaldes kasē vai arī tas tiek ieskaitīts pabalsta saņēmēja norēķina kontā.

Bērnu piedzimšanas pabalsti – uz šo brīdi tiesības saņemt Materiālo pabalstu (dāvanu karti) par katru jaundzimušo ir Latvijas Republikas pilsoņiem, nepilsoņiem, kuriem ir piešķirts personas kods, ja viena no vecākiem un jaundzimušā pamatdzīvesvieta ir deklarēta Madonas novada administratīvajā teritorijā.

Materiālais pabalsts (dāvanu karte) ir vienreizējs, netiešs, un tiek izsniegts dāvanu kartes veidā 142 euro apmērā par katru jaundzimušo bērnu.

Materiālais pabalsts (dāvanu karte) ir paredzēts preču iegādei jaundzimušā vajadzībām.

Materiālais pabalsts (dāvanu karte) pieprasāms mēneša laikā no bērna dzimšanas dienas.

Materiālo pabalstu (dāvanu karti) piešķir pamatojoties uz bērna dzimšanas apliecību un izsniedz Madonas novada Dzimtsarakstu nodaļā.

nebūtu grūti izspēlēt visas spēles. Piedalījās četras vietējās komandas, trīs no Madonas un viena no Lubānas. Jāpiezīmē, ka 17. janvāra spēlē uz ledu Degumnieku komandas „Vīri gados” sastāvā kāpa arī A. Lungevičs.

Visas galvenās balvas palika tepat Ošupes pagastā.

1. vieta – „Anarhisti” (Valdis Benne, Jānis Šķēls, Mārtiņš Šķēls, Kārlis Strods, Atis Noviks, Matīss Ikaunieks, Lauris Gailums).

2. vieta – seniori „Vīri gados” (Aigars Šķēls, Jānis Mālnieks, Arvis Strods, Mārtiņš Vēkšējs, Guntis Klikučs, Aigars Ozoliņš, Aldis Grandāns).

3. vieta – „Ošupe” (Didzis Vēkšējs, Edgars Stanka, Valters Mežulis, Jānis Strēlnieks, Guntars Čoders, Mārtiņš Igaunis).

Paldies visiem tiem, kas atbalstīja gan finansiāli, gan savādāk. Tie ir SIA „Maxis”, z/s „Apšusalas”, z/s „Vilces”, z/s „Miglas”. Ne mazāks paldies spēlētāju un organizatoru vārdā visiem līdzjutējiem un skatītājiem.

Varbūt kādi jaunumi par Lubāna ezeru, pašlaik notiek aktīva zemledus makšķerēšana?

Būtisku jaunumu pašlaik nav. Bet iedzīvotāji pēc savas iniciatīvas vāc parakstus, lai tiktu izmainīti īpaši aizsargājamās dabas teritorijas Lubāna mitrējā noteikumi par aizliegumu jebkādam transportam

Pabalsts nozīmīgās dzīves jubilejās

Pabalsts ir vienreizējs un tiek piešķirts ar mērķi sniegt materiāla rakstura palīdzību personām dzīves jubilejās, kuras sasniegušas septiņdesmit piecu, astoņdesmit, astoņdesmit piecu, deviņdesmit, deviņdesmit piecu, simts un vairāk gadu vecumu, ģimenēm laulību (kāzu) 50, 55, 60, 65, 70 un vairāk gadu jubilejā.

Pabalstu ir tiesības saņemt Madonas novadā dzīvojošām personām, kuras deklarējušas dzīvesvietu Madonas novada teritorijā ne mazāk kā 12 (divpadsmit) mēnešus.

Pabalsta apmērs:

Personai, sasniedzot 75; 80; 85; 90; 95 gadu vecumu, piešķirams pabalsts 100 *euro* apmērā, sasniedzot 100 un vairāk gadu vecumu piešķirams pabalsts 200 *euro* apmērā;

Ģimenei 50; 55; 60; 65; 70 un vairāk gadu laulību (kāzu) jubilejā piešķirams pabalsts 100 *euro* apmērā.

Pabalsta saņemšanai persona Sociālajā dienestā iesniedz iesniegumu un uzrāda personu apliecinošu dokumentu.

Sociālā dienesta darbinieki par pabalsta piešķiršanu informē tā saņēmēju un uzaicina viņu ierasties pabalsta saņemšanai. Gadījumā, ja pabalsta saņē-

mējs nespēj ierasties, Sociālā dienesta darbinieki pabalstu izmaksā pabalsta saņēmēja dzīvesvietā.

Sociālā dienesta darbinieks sadarbībā ar Ošupes pagasta pārvaldi paši seko datu bāzē lielajām dzīves jubilejām. Par kāzu jubilejām informāciju regulāri sniedz pašvaldības dzimtsarakstu nodaļa, bet, diemžēl, par pāriem, kas ir laulājusies citās dzimtsarakstu nodaļās, nevis Madonas, mēs šos datus neredzam. Tādēļ lūgums bērniem un mazbērniem, kas zina, ka vecākiem tuvojas kāzu jubileja un gaviļnieki ir mūsu pagasta iedzīvotāji, droši darīt zināmu sociālā dienesta darbiniekam.

Apbedīšanas pabalsts

Pabalsts paredzēts apbedīšanas izdevumu segšanai (zārka un piederumu iegāde, pakalpojumi kapos, transporta pakalpojumu, u.c.).

Pabalsts tiek piešķirts, ja mirusi persona, kuras deklarētā dzīvesvieta bija Madonas novads, vai arī personai, kas uzņēmusies apbedīšanu, deklarētā dzīvesvieta ir Madonas novads, un ir objektīvas grūtības veikt apbedīšanu.

Apbedīšanas pabalsts tiek piešķirts līdz 427 *euro*, (atskaitot VSAA izmaksātās summas un uzrādot attaisnojošus dokumentus). Atsevišķos gadījumos, kas

saistīti ar ārpus valsts mirušas personas apbedīšanu, saskaņojot ar Sociālo un veselības jautājumu komiteju Sociālais dienests var piešķirt un izmaksāt lielāku pabalstu (šajos gadījumos nav jāņem vērā apakšpunktā 2.3.4. noteiktie ierobežojumi).

Pabalstu pilnā apjomā piešķir gadījumos, kad netiek saņemts valsts nodrošinātais apbedīšanas pabalsts. Ja tiek saņemts valsts nodrošinātais apbedīšanas pabalsts, tad pašvaldības pabalsta apmērs tiek aprēķināts kā starpība starp apakšpunktā 2.3.3. noteikto summu un VSAA izmaksāto summu, ko apliecina VSAA lēmums par pabalsta piešķiršanu.

Lai pabalstu saņemtu, personai, kura pabalstu pieprasa, Sociālajā dienestā jāiesniedz iesniegums, miršanas apliecības kopija un VSAA lēmums par valsts pabalsta piešķiršanu vai atteikumu valsts pabalstu piešķirt. Apbedīšanas pabalsts var tik izmaksāts skaidrā naudā vai pārskaitīts uzņēmumam, kas sniedz apbedīšanas pakalpojumus.

Diemžēl, ir gadījumi, kad mirušajai personai nav apgādnieku un neviens neuzņemas organizēt apbedīšanu. Tad apbedīšanu organizē sociālā dienesta darbinieks sadarbībā ar pagasta pārvaldi.

Ar A. Šķēlu sarunājās **Dace Kalniņa**

Kā izskatās mūsu pagasts statistiski

Iedzīvotāju skaits pagastā – 1074, vīrieši: 550, sievietes: 524.

2016. gadā dzimuši 10 bērni, no tiem 3 zēni un 7 meitenes. Meitenītēm varētu teikt, ka populārākais vārds 2016. gadā bija Katrīna (2 meitenītes), zēniem vārdiņi neatkārtojās.

Latvieši no kopējā iedz. skaita – 1015, citu tautību pārstāvji – 59.

Pensijas vecumā (65 gadi un vecāki) – 208 iedzīvotāji.

Vecumā no 0 līdz 8 gadiem – 56 iedzīvotāji.

Par ilgdzīvotājiem:

Pilni 90 gadi 2017. gadā paliks 2 pagasta iedzīvotājiem.

Deklarētie, visu vecumu iedzīvotāji, kas dzīvo abos ciematos – Ošupē un Degumniekos.

Degumnieki: 243 iedzīvotāji;

Ošupe: 115 iedzīvotāji.

Ziņas sagatavoja **S. Tropa**

Tikšanās ar A. Lungeviču

Degumnieku kultūras namā 17. janvārī iedzīvotājiem bija iespēja tikties ar Madonas domes deputātu Agri Lungeviču. Diemžēl uz tikšanos atnākuši bija tikai daži cilvēki, bet varbūt tas ir labi, cilvēkiem viss ir skaidrs par novadā notiekošo.

Tikšanās reizē deputāts atbildēja uz klātesošo jautājumu, kādu Degumnieku skolas nākotni Lungeviča kungs redz. Viņš atbildēja, ka pie esošās situācijas un nosacījuma, ka deputātu sastāvs krasi nemainīsies, mazo skolu slēgšana novadā nav paredzama. Lielas pārmaiņas būs Madonas pilsētas skolās, kur apvienošanas rezultātā plānots iekonomēt resursus. Deputāts uzsvēra, ka visās esošajās novada skolās esot pieejama kvalitatīva izglītība, ir labiekārtoti dabas zinību kabineti un pamazām tiek uzlaboti arī citi, atkarībā no katras skolas prioritātes. Novads domā arī par to, lai skolu audzēkņiem, kas atrodas tālāk no Madonas centra, būtu iespēja apmeklēt Mūzikas un Mākslas skolu. Ja vecāki nolemj savu atvasi sūtīt, piemēram, uz Madonas mūzikas skolu, viņiem ir tiesības rakstīt pagasta pārvaldē iesniegumu, lai atmaksā ceļa izdevumus. Autobusa biļetei tas būs simtprocentīgs, bet personīgajam transportam degvielas izdevumi tiks segti daļēji.

Izskanēja arī jautājums, ka tiem ve-

cākiem, kuru bērniem pagasta autobuss nebrauc pakal no rīta un bērni jāved uz skolu ar savu transportu, kompensācija nesedz patiesos braukšanas izdevumus. A. Lungevičs tam piekrita un paskaidroja, ka formula, pēc kuras aprēķina summu, kādu vecāki saņem, ir ņemta no sabiedrisko autobusu cenrāža, kur ir maksa par iekāpšanu un degvielas izmaksas uz kilometru. Diemžēl, pagaidām nekas mainīts netiks.

Dace Kalniņa

Pasaulē ir divas laimes – viena maza – būt pašai laimīgai, otra liela – padarīt laimīgus citus.

Un oglei ir sava mācība –
Dedzi, dvēsele, dedzi.
Dedzi un vienmēr paliec kvēla –
Kaut arī pelni tevi segtu –
Lai no jauna kā liesma degtu.

Dzintra Šuma. Cilvēks, kas tik daudz darījis mūsu pagastā. Bijusi kultūras nama dvēselīte 25 gadus. Pašai baltajai kultūras nama ēkai apritēs jau piecdesmit gadi. Latvijai simts, bet allaž ļaužu apmeklētajam kultūras namam puse no tā. Jau rudens pusē gaidāms tautas nama godināšanas pasākums. Kā klājas tev, Dzintriņ, šodien, kā gājis, kas priecējis un skumdinājis? To devos noskaidrot pie ilggadējās tautas nama vadītājas, kas Ošupes pagastā atstājusi tik daudz savu darbu.

„Klubs sācis savu darbību 1966. gadā. Tad saviesīgos pasākumus, kā Oktobra svētkus, Jaunā gada balles, rīkojis Tālis Mainieks. Viņš gan neesot bijis kultūras darbinieks, bet mācējis spēlēt uz akordeona un jautrību šajos vakaros vienmēr noturējis. Un tad Degumniekos ieradās es. Esmu dzimusi Madonas rajona Grašu ciema „Bērziņos” (Kārdabā) 1938. gada 5. decembrī. Mans dzimtais uzvārds ir Dzedziede, kas nozīmē atmata, neaparts lauks. Mana vecmāmiņa bija cītīga baznīcā gājēja. Mamma bija dziedātāja, teātra spēlētāja un pat režisore, uzveda lugas, piemēram, no „Saldenās pudeles”. Nezinu kāpēc man, jaunai meitenei, deva spēlēt vecēņu lomas. Atceros, ka tētis rakstīja ludziņas. Mani vecāki, visticamāk, ir tie, no kuriem man tā kultūra asinīs. Karš, diemžēl, mūsu ģimeni izšķīra. Bijām trīs māsas: Daira, Dzintra, Līga. Uzskāku savas skolas gaitas Kārdabas 7-gadīgajā skolā, to pabeidzu 1954. gadā un iestājos Cesvaines vidusskolā, ko, diemžēl, veselības problēmu dēļ nepabeidzu. Uz skolu bija jāmēro 10 kilometru garš ceļa gabals, katru dienu no rīta un vakarā, viegli jau nebija. Mana pirmā darba vieta bija Grašu klubs, samazināja štatus, nācās meklēt ko citu. Vadība mani sūtīja uz arod biedrības darbinieku kursiem, ko arī apmeklēju, pabeidzu kluba darbinieku semināru. Dabūju darbu Amatas kultūras namā par vadītāju, tur biju arī bibliotekāre četrus gadus. Vēlāk pastrādāju arī Rāmuļu tautas namā, kur nemaz īsti kluba nebija, kaut kāda klēts. Bet toties

Ziloniņi – daži no daudziem.

pagasta priekšsēdētāja Bonda labprāt mani pieņēma par mākslinieciskās daļas vadītāju, vēlāk kļuva arī par direktori. Esot Dzelzavā, neklātienē pabeidzu Rīgas kultūras darbinieku tehnikumu. Diplomdarbā rakstīju aģitbrigādes uzveduma scenāriju „Ja rūp dzimtā ciema rītdiena” un A. Uspenska luga „Dzīvoja trīs draugi” 3 cēlienos. Mani vērtēt atbrauca Kārlis Pamše, Oļģerts Šalkonis, Elza Radziņa. Lugu pieņēma – viss kārtībā, bet es tajā uztraukumā aizmirsu, ka pagrabā man stāv torte, ar ko komisiju pacienāt. Otrā rītā agri bija jābrauc ar vilcienu uz Rīgu, ņēmu torti līdz, ko apēdām kopā ar kursa biedriem.

Atceros kuriozu Dzelzavā, sarunāti muzikanti uz balli no Jaungulbenes. Afišas izlīmētas jau bija tuvākā tālākā apkārtnē. Uz balli sabraukuši cilvēki ar vilcienu no Madonas, Patkules, Cesvaines u.c. Man šoferis norīkots, kas atvedīs muzikantus. Atbrauc šoferis, bet muzikantu nav, esot bijuši piedzērušies, nebija ko vest. Ko darīt? Zāle pilna cilvēkiem, atpakaļ droši vien lielākā daļa plānojuši braukt ar vilcienu piecos no rīta. ņēmu rokās akordeonu un rāvu vaļā.

1969. gadā nonācu Degumniekos, kur aizvadīju visus savus darba gadus līdz pat pensijai. Dzīvoju ar ģimeni Livānu mājās, starp citu, vīru iepazinu, meklējot puišus Cesvaines deju kolektīvam. Šumu dzimta ir no Kraukļu puses. Sākumā Degumnieku tautas nams bija

padomju saimniecības „Meirāni” paspārnē, vēlāk to pārņēma p/s „Degumnieki” un tā līdz 1993. gada 1. jūlijam, kamēr likvidēja štata vienību. Žēl, ka četrus mēnešus līdz pelnītai atpūtai nevarēju nostrādāt.

Ar savu cītaru.

Iesaistīti arī bērni.

kādas balles un vakarus rīkojām! Visi bija sajūsmā. Mans māsas vīrs bija instruktors un bija padzirdējis, ka Dzelzavas kultūras namā vajadzīga vadītāja. Abi ar moci aizbraucām apskatīties un parunāt. Toreizējā

dāt savos Degumniekos. Ko darīsi, priekšniecībai bija savs viedoklis un redzējums. (Taču iedzīvotāji vēl ļoti atceras, ka atvadas no Degumniekiem Dzintra pati sarīkoja grandiozas. Uzaicināja draugus, kolektīvus, ar ko sadarbojās savos darba gados. Ciemiņu bija pilna zāle. Bija viena sirsnīga balle līdz rīta gaismai – pateicības vārdi, ziedi, smieklī mijās ar asarām. Taisnība, virmoja arī skumjas, žēl, ka „vadība” tā arī neatnāca pateikt paldies...)

Degumniekos vienmēr bijuši aktīvi, darboties griboši cilvēki, dibināju dažādus pašdarbnieku pulciņus. Vienu brīdi tie bija pat 16. Radās doma arī par kapelas izveidi. Spēlējām piecas sievas, reizēm arī kāds vīrieša cilvēks atnāca papūst trompeti. Saksafonu spēlēja mūsu prasīgā vadītāja Silvija Slavika. Neskatoties, ka pārsvarā spēlējām šlagermūziku, viņa mums lika mācīties notis.

Kā vienu no svarīgiem darbiem atceros afišu zīmēšanu. Katram pasākumam zīmēju 10 – 12 afišas. Visas ar roku. Bija izstāde, katrs rāda savus hobijus, rokdarbus. Es nolīmēju sienu ar afišām. Citiem austi lakāti, segas, citam adījumi, man afišas. Viena sieva pienāk un komentē, kas tad tas par darbu. Sāku skaidrot, ka nav vis joka lieta visu ar otiņu izvilkēt un izzīmēt un ne jau vienā eksemplārā. Tad gan teicēja sakaunējās un man piekrita. Vera Singajevska, kas ciemojās arī pie mums Degumniekos, vēlāk, kad satiku Madonā (jo viņa mūža nogali aizvadīja šeit pie dēla) man atzina, ka tādas dekorācijas, kā Degumniekos, nekur neesot redzējusi. Tieši skatuves noformējums viņai visspilgtāk palicis atmiņā no Degumnieku tautas nama.

Bet tas teātris sirdij tuvs bijis visu mūžu. Kādas tik lugas neuzvedām Degumniekos! A. Uspenska lugu „Piecas sirdis” nospēlējām deviņas reizes, braucot pa rajona pagastiem. Un vēl jau bija gan lugas, gan skeči.

Degumniekos bija ansamblis un pat koris. Piedalījāmies arī Dziesmusvētkos 1975. gadā kopā ar p/s „Sāviena” kori.

Dziesmai ir spēks.

1975. g. dziesmusvētki paju saimniecības „Meirāni” jauktais koris.

Jautrie vakari.

Salaveča lomā kopā ar mazajiem.

Diriģents bija Jānis Beitiks.

Klubā darbojās skolas bērnu lauku kapela „Taurenītis”, kas ar panākumiem piedalījās konkursā „Ko tu proti” Rīgā. Nevar nepieminēt pensionāru ansambli, šuvēju, piegriezēju pulciņu. Un kur tad vēl dzīvīgie Pīlgačības svētki, jestrās kāzas, godpilnā pensijā aizvadīšana un Bērņības svētki, kas dzīvo tautas namā arī šodien. Interesu klubs

„Avots”, daiļlasītāju pulciņš, deju kolektīvi – vai visu, kas padarīts, maz var nosaukt?

Atminos vienu no klubā „Avots” pasākumiem, kad uz tikšanos paaicināju Vidzemes zeļteni Ilutu Kuncu, kas ir dejojusi arī uz Degumnieku skatuves.

Kādi tik mākslinieki nav viesojušies pie mums – Eduards Rozenštrauks, Olga Rajecka, Uģis Roze, brāļi Ziemeļi, Austra Pumpure, Andris Daniļenko, Vera Singajevska, Jānis Paukštello, Harijs Spanovskis, Oļģerts Dunkers, Lilita Ozoliņa, Imants Skrastiņš, Māra Zemdega. Tādos vakaros atpūsties gribētāju bija ļoti, ļoti daudz. Visi šie mākslinieki ir ierakstījuši kādu jauku novēlējumu klubā Viesu grāmatā, ko Dzintriņa rūpīgi saglabājis līdz mūsdienām un mīļuprāt parāda tiem, kam tas interesē un liekas nozīmīgi. Arī par Dzintru ir sakārtota mape, kura piedalījās rajona skatē un nokļuva pat līdz Rīgai, kur bija apskatāma Latvijas Kara muzejā. Šo mapi „Dzižens mans novadiņš” veidoja Degumnieku pamatskolas skolotāji, iniciatore – Gunta Brice.

Atzinību par veikumu lauku kultūras dzīvē esmu saņēmusi pārpārēm. Man tas bijis vislielākais gandarījums. Par to liecina daudzie diplomu un atzinības. Pēdējais no Madonas kultūras nama senioru kora „Mantojums” par ilggadīgu un rūpīgu darbu kora hronikas apkopošanā un sakārtošanā.

Kad aizgāju pensijā, pārdevu māju Degumniekos un nopirku dzīvokli Madonā. Līvānu māja ar piecām istabām man vienai bija par lielu, bērni Indulis un Ārija nenāca dzīvot uz šejieni. Lopiņu kopšana un vientulība nebija mans aicinājums. Sāku dzīvot Madonā, Ģertrūde Jauniņa paaicināja mani dziedāt Praulienas kori. Un tad maisam gals bija vaļā, iesaistījos Madonas pensionāru biedrībā klubā „Pīlādžitis”, vokālajā ansamblī „Veldze”, kapelā „Noskaņa” Cik daudz vietu izbraukāts! Ar „Noskaņu” (kopā ar Elvīru Leitāni) tikām uzaicinātas spēlēt pat pie miljonāra Jūlija Krūmiņa. Nu tas tik bija turpinājums 6. lpp.

turpinājums no 5. lpp.

piedzīvojums! Atsūta mums pretī „glaunu” auto, bez maz vai ar televizoriem iekšā. Šoferis prasa, kur tad aparatūra? Nu kāda mums tur aparatūra – citars un akardeons. Saliekam visu mašīnā un braucam. Ieved mūs Baltezera villā, sāk meklēt mikrafonus, jo mums tak tādu nav. Beigās jau neatrada, rāvām tāpat, vēlāk visi brīnījās, kā mēs divas vien varējušas piedziedāt pagalmu bez mikrafoniem? IZRĀDĀS, ka pat viesi, kas iebraukuši ar laivu ezerā, mūs ļoti labi dzirdējuši. Tad vēl tikko modē bija nākuši, tā saucamie, zviedru galdi. Tur smalki puiši nesa zemenes lielos šķīvjos. Ciemiņi gāja un ņēma, bet mums arī gribas. Elvira tā kā sakautrējās, es gan aizgāju un pieliku šķīvīti. Kad mums noslēgumā prasa, cik jāmaksā, mēs sakautrējamies un praprasījām tikai 50 Ls. Mēs tak rēķinājām, ka mums pakaļ atbrauca. Mājiniēki gan mūs rāja, ka vajadzējis prasīt vairāk, tomēr miljonārs. Nonācām mēs tur tādēļ, ka Krūmiņa sieva bija lasījusi kādu interviju ar mums. Ai, kas tik nav pieredzēts!

Esmu izbraukājusi arī 16 pansionātus ar labdarības koncertiem, mums bija sacerēta vesela programma. Sarīkoti arī dažādi Dzintru forumi Madonā, kad Dzintras no visas Latvijas ieradās 4. septembrī, lai kopā godinātu šo vārdu. Un ne tikai Madonā ar savu šarmu citus apbūrusi, pabijusi arī LTV „Mini mani” aizraujošā sacensībā ar ekspertu komandu: Juri Karlsonu, Ausmu Kantāni, Vitu Jermoloviču, Ojāru Rubeni. Toreiz rādīju ar žestiem citā spēlēšanu, bet viņi neuzminēja. Mūziķim J. Karlsonam palika neērti, ka nav atminējis, un tādēļ mani pat sabučoja.”

Ko dara Dzintra šodien? „Nu jau veselība nav tik laba, daudzām aktivitātēm esmu metusi mieru. Palicis man ir koris. Bet vietā ir nākušas citas nodarbes, esmu aizrāvusies ar mandalu krāsošanu. Man jau izkrāsotas ir 30 grāmatas. Gadījās, ka uzdāvināja divas vienādas, bet izkrāsoju tāpat atšķirīgi pēc dvēseles noskaņas. Dažām pielieku klāt arī dziesmu tekstus. Vēl man ir uzdāvināta liela klade, lai varu ritināt savu atmiņu kamolīti, tur rakstu visus savus jaukos brīžus.”

Vēl viens hobijs ir zilonīšu krāšana. Zilonīši dzīvoklī ir visur – plauktos, uz galda, skapja, pat uz sedziņas, kas uzklāta divānam. Kolekcija vairāk gan sadāvināta. Kopā ar saimnieci par kolekciju priedējās jau divas mazmazmeitiņas. Tikko bijusi kā vecvecmāmiņa ieaicināta uz bērnu dārza pasākumu, kur spēlējusi citāru.

Lai kā gājis vai negājis, Dzintra ir optimistiska, vienmēr priedējās par Degumnieku ļaudīm un viņu sasniegumiem. Tāda viena daļiņa no mums. Tik daudz notikumu un piedzīvojumu bijis, kur nu visus uzrakstīsi. Paldies, Dzintriņ, ka tu mums bijī un esi!

Dace Kalniņa

Ziņas no bibliotēkas

Straujajā ikdienas ritmā, kad visam nepietiek laika, gada nogale ir tas pārdomu brīdis, kad domāt tikai labas domas, plānot labus darbus un izvērtēt katram pašam sevi un savu aizejošo gadu. Bibliotēkas uzdevums ir saglabāt un veidot tautas kultūru, palīdzēt cilvēkiem interesanti pavadīt brīvo laiku, dot iespēju lasīt jaunākās grāmatas, presi, apgūt interneta iespējas. Bibliotēka pilda kultūras, informācijas, izglītības, sociālās un izklaidējošās funkcijas. Veic iespieddarbu un citu dokumentu uzkrāšanu, sistematizēšanu, 2016. gadā bibliotēkā lasīja 191 pastāvīgais lasītājs. No tiem 48% pensionāri, 32% skolēni un 20% pārējie. Īpašas izmaiņas lietotāju sastāvā nav gaidāmas, jo to nosaka ekonomiskā un sociālā situācija valstī. Sociāli maznodrošinātie iedzīvotāji arī turpmāk būs galvenie bibliotēkas apmeklētāji. Bibliotēka var darboties sekmīgi, ja tās krājums atbilst lietotāju vajadzībām, ja tas ir informatīvs un pieejams lietotājiem. Grāmatu fonds ir katras bibliotēkas pamats, tādēļ arī svarīgi pareizi izlietot ierobežotos līdzekļus grāmatu iegādei. Galvenais fonda papildināšanas avots ir pašvaldības līdzekļi. 2016. gadā grāmatu iegādei no pašvaldības tika atvēlēti 1571 eur, periodikas iegādei 466 eur. Bibliotēkas fonds tiek komplektēts atbilstoši visu lasītāju grupu interesēm, īpaši tika pievērsta uzmanība bērnu literatūras komplektēšanai. Mūsdienās jau praktiski neiespējami katrai bibliotēkai atsevišķi iegādāties visas pieejamās grāmatas. Daudz svarīgāk ir, lai katram bibliotēkas lietotājam būtu pieejama informācija par to, kur vajadzīgo, interesējošo grāmatu var atrast, tāpēc bibliotēka pasūta SBA kārtā no citām bibliotēkām. 2016. gadā SBA kārtā pasūtītas un saņemtas 22 grāmatas. Regulāri tiek papildināts novadpētniecības krājums – materiāli par novadu un cilvēkiem, kuru dzīve un darbība saistīta ar Ošupi un Degumniekiem. Tās ir publikācijas no žurnāliem, laikrakstiem, grāmatām. Par ievērojamiem cilvēkiem, notikumiem, kultūras un vēstures pieminekļiem utt. Nopietns darbs tika veikts pie krājuma kvalitātes uzlabošanas, fondu attīrot no nolietotās un saturā novecojošās literatūras. 2016. gadā iegādātas 180 grāmatas un 343 žurnāli. Gada beigās bibliotēkas krājumā ir 4684 grāmatas, 737 žurnāli un 10 elektroniskie dokumenti.

Jaunajā gadā bibliotēkā abonētie žurnāli ir: **Astes, Ievas Māja, Ievas Virtuve, Ievas Stāsti, Ievas Veselība, Ieva, Praktiskais Latvietis, Mājas Viesis,**

Zintnieks, Annas Psihologija, Patiesā Dzīve, Privātā Dzīve, Ilustrētā Junioriem, Planētas Noslēpumi, Leģendas un laikraksts **Stars**.

Paldies visiem lasītājiem, kuri mīl literatūru un apmeklē bibliotēkas pasākumus. Priedēja mūsu kopīgais brauciens un Grāmatu svētkiem Madonā. Tajā dienā bija vairākas interesantas tikšanās – gan ar Līgatnes dabas takas darbinieci jeb lāču „mammu” Velgu Vītolu un Latvijas Nacionāla teātra aktieri Uldi Dumpi.

Labā sadarbība izveidojusies ar Degumnieku pamatskolas 2. un 4. klašu kolektīvu, kopīgi organizējot dažādus pasākumus.

Prieks par čaklajiem lasītājiem 2016. gadā:

Grāmatu izsniegums	
Elita Zaube	73
Dzidra Švedova	65
Līvija Stulpiņa	60
Anna Vasiljeva	58
Gaida Erenberga	58
Rasma Eglīte	49
Staņislava Krama	48

Žurnālu izsniegums	
Dzintars Ozoliņš	293
Vēsma Pliča	199
Hedviga Ciematniece	190
Aina Bukovska	178
Vija Tilcēna	168
Laila Liģere	82
Zinaida Filimonova	76

Pamatskolas skolēni – čaklākie		Jaunieši – čaklākie	
Megija Litke	67	Elvita Melngaile	36
Jānis Litke	39	Linda Melngaile	16
Ikars Litke	36		
Elfa Bormane	32		
Sintija Šķele	28		

Arī 2017. gadā visi labie darbi turpināsies. Novēlu visiem bibliotēkas lasītājiem: Lai ikdienas rūpes netraucē pasaulē saskatīt skaisto, just patieso vērtību tam, kas mums ir, jo pastāvīgi raizējoties par to, kā mums nav, nesanāks laika priekam!

17. februārī pl.10:00 aicinu visus interesentus uz pasākumu bibliotēkas lasītājiem „Lasīšana – tas ir prieks, Bibliotēkā neviens nav lieks!” Izvērtēsim 2016. gada interesantāko lasāmvielu vai notikumu savā vai pagasta dzīvē. Būs jaunas grāmatas un žurnāli. Visus gaidīs arī kāds pārsteigums. Laipni tiek gaidīti – visi, visi!!!

Bibliotēkas vadītāja Ināra

Pārdomām

Kamēr uzskatām sevi par Dieviem, visu varošiem, nekādas dzīvības mūsos nebūs. Bet, tiklīdz atzīstam savu nevarību, bezspēcību, mēs kļūstam kā atvērti ziedi, ko Dievs piepilda ar savu dzīvību, prieku, drosmi un mieru. Kamēr plosāmies paši sevī, mēs nekur tālu netiekam.

Dzīvi vajag baudīt, ieelpot līdz galam!

Galvenais – pašiem nelaist daudz ko garām. Problēma tikai tā, ka mēs vairs paši nezinām, ko gribam. Tā esam samulšuši no informācijas, ko piedāvā pasaule, ka vairs nezinām, kas ir īstas lietas un kas nav. Sevišķi tas jūtams bērnos.

Mēs lepojāmies ar informācijas daudzumu... Muļķības! Tas novājina mūsu savstarpējās attiecības, mūsu ģimenes un padara mūs vēsus citu pret citu.

Mums nav jāzina, cik pasaulē pakārušies un cik cilvēku apēdušas haizivis. Vienīgais, kas mums jāzina, – kas notiek mūsu tuvāko cilvēku sirdī, kā viņi jūtas, pēc kā ilgojas.

Cilvēkiem nav laika parunāties citam ar citu, mēs neuzticamies un beigās vēl sākam nezin ko gaidīt no otra. Ko Tu vari gaidīt, ja nerunā!

Ko tas līdz, ja zinu visus pasaules murgus, bet nezinu, kā jūtas mans tuvais cilvēks? Ko tas līdz, ja vecāki ir pārpilni dažādas informācijas, bet nezina, kā jūtas viņu bērns?

Kādreiz ģimenes visas ēdienreizes ieturēja kopā, ilgi sarunājās, cits par citu zināja visu. Turpretī tagad bērni vairs negrib sēdēt ar vecākiem pie galda, viņi spurdz projām, jo nav pieradināti pie kopības. Tai pašā laikā viņi grimst sajūtā, ka nevienam nav vajadzīgi. Un tas savukārt sabojās bērnu ģimenes nākotnē, jo viņi nav redzējuši, ka vecāki sarunājas, uzticas viens otram.

Vecāki mums nekad nekultivēja apziņu, ka dzīvē labi klāsies, ja man kāds palīdzēs, izdarīs manā vietā. Mūsos kopš bērnības ieaudzinaja saprašānu – Tev būs tik, cik pats radīsi. Tev arī pietiks ar to, ko pats būsi spējīgs izdarīt. Tagad daudzi

cieš, jo viņiem šāda sapratne nav ielikta, tāpēc pārtiek no pabalstiem, no dažādu veidu palīdzības, kaut nav invalīdi. Eiropas Savienībā mēs tiekam padarīti atkarīgi no palīdzības, zaudējam spēju mīlēt zemi, rūpēties par to. Esam kļuvuši atkarīgi no savas nevarības un pārliecības, ka mums viss pienākas tāpat – gan sociālie pabalsti, gan dažādi atbalsta fondi. Tas rada cilvēkos bezcerību, un ne jau tāpēc, ka viņi nevar, bet tāpēc, ka vairs negrib. Mēs zaudējam prieku radīt, vairot...

Bērniem nav vajadzīgs dzīves komforts, labklājība. Viņiem svarīga katra stunda, katra minūte, ko veltām tieši viņiem. Bieži pārprotam mīlestību un domājam – ja manam bērnam nekā netrūks, viņš būs laimīgs. Patiesībā mēs viņam atņemam visdārgāko – sevi. Būt kopā ar bērniem, atdot savu laiku, savu dzīvi viņiem – tas ir vissvarīgākais.

Pietiek žēloties, ka esam noguruši, ka esam pelnījuši atpūtu. Ja Tev ir bērns, Tev jādod viņam sajūta, ka mīli, ka viņš ir Tavas uzmanības centrā.

Priesteris **Andrejs Mediņš**
(materiāls no interneta)

Karnevāls

Šogad, 28. janvārī, Degumnieku tautas namā atkal ar izdomu darinātos tērpos, kopā nākt aicināja Karnevāls. Lūk, foto reportāža no skaistajām maskām!
Pavisam kopā bija ieradušās 18 maskas.

Modes
māksliniece Eļa,
Baltā Lagūna,
Spīgulis Drošais.

Hercogiene.

Geišas.

Mūks un mūķene.

Mikimauši.

Nebaidīšanās no darba noderēs dzīvei

Darbs ir dzīves sastāvdaļa. Tikai tad tu vari būt laimīgs, ja pozitīvi skaties uz visu, tad arī viss izdodās. Ir gan veiksmes, gan neveiksmes, vienkārši jāizturas pret visu, kā dzīves mācību. Ja kas neizdodas, izdari tā, lai ir labi, lai prieks gan sev, gan citiem.

Un tā uz nelielu sarunu par savu saimniekošanu palūdzu jaunu, čaklu zemnieku – Armandu Kozuli.

Lūk, viņa stāstījums.

„Esmu zemnieku saimniecības „Zīles” īpašnieks Armands Kozulis. Mācījos tuvāk mājām – Meirānu O. Kalpaka pamatskolā. Skolā patika darboties sporta pasākumos, kā arī dejojot tautiskajās dejās. Bija iespēja piedalīties Deju svētkos Rīgā. Meirānos arī iepazinās ar Lauru, kopā mācījāmies 5 gadus. No 8. klases sāku mācīties Madonas 1. vidusskolā. Sākumā neveicās, jo nāca klāt jauni mācību priekšmeti un nebija pierasts būt klasē ar 30 skolēniem. Madonas 1. vidusskolas absolvēšana palīdzēja tālāk iestāties Madonas Valsts ģimnāzijā, klasē ar dabas zinību novirzienu. Paralēli vidusskolai bija jāstrādā saimniecībā: vasarās jāgatavo barība govīm un aitām, kā arī jāpalīdz vākt sienu citiem zemniekiem pa visu Madonas novadu. Sniedzām pakalpojumus skābsiena un siena sagatavošanā. Bija pat reize, kad mājās pēc skābsiena gatavošanas Liezerē ieradāmies tik četros no rīta. Prieks, ka mums, jaunieiem čaljiem, uzticēja tik nozīmīgu tehniku. Tad, varētu teikt, arī radās mīlestība pret tehniku. Pabeidzot Madonas Valsts ģimnāziju, vēl nebija skaidrs, ko vēlos, jo mācības pēc tik aizraujošiem darbiem nemaz nešķita interesantas. Paldies vecākiem, kas ieteica mācīties Jelgavā – Latvijas Lauksaimniecības Universitātē Lauksaimniecības fakultātē. Mācības, kas bija saistītas ar lauksaimniecību, nešķita tik neinteresantas un 4 gadi pagāja vēja spārniem. Jelgavā mācījos kopā ar Lauru. Viņa studēja Ekonomijas fakultātē. Iepazinām viens otru vēl labāk, tad studiju sākumā apprecējāmies. Padzīvojām gadiņu un pasaulē nāca puikas Alekss un Aksels. Studijas un bērni ne vienmēr bija viegli apvienojami, bet izlaidumā bija ļoti aizkustinoši, kad puikas bija jau tik lieli, ka varēja pasniegt ziedus. Jelgavu pabeidzu ļoti labām sekmēm, tāpēc bija iespēja turpināt studijas, tomēr izvēle bija par labu ģimenei un saimniecībai. Tā sākās jauno zināšanu pielietošana dzīvē. Sākumā kā traktoristam un palīgam pie lopiem, līdz visplašākajam darba profilam – saimniekam. Laura saimniecībā atbildīga par papīru lietām un grāmatvedību, bet es par praktiskākām lietām. Pašam patīk labāk strādāt, nekā braukāt un kārtot dokumentus. Šobrīd tuvojos trešajam desmitam un puikām būs jau 10 gadi. Istaivs vecums mācīties un palīdzēt dažādos darbos saimniecībā. Pats esmu strādājis visādus darbus saimniecībā, tāpēc uzskatu, ka arī dēliem jāprot visa veida darbi. Pāragri vēl teikt, ka viņi izvēlēšies lauksaimnieka ceļu, bet mans pienākums viņus iepazīstināt ar

lauku darbiem. Nebaidīšanās no darba, noderēs dzīvē, lai kādu to izvēlētos. Šī nu ir tā lieta, kas mūsdienā jaunatnei trūkst.

Saimniecība izaugusi no pāris hektāriem zemes un 10 aitām lielas piemājas saimniecības līdz 200 hektāru un 250 aitu saimniecības. Ģimenes saimniecībai pietiekama platība, lai arī grūtākos brīžos tiktu ar pienākumiem galā paši. Sākotnēji visi spēki tika ieguldīti vienā nozarē – aitkopībā. Jau vairākus gadus esam bioloģiskā saimniecība un nodarbojamies ar aitkopību, gaļas liellopu audzēšanu, kā arī graudkopību. Tieši graudkopība ir tā lieta, kas man patīk visvairāk, tā lietas kā atpūta pēc lopkopības. Gads saimniecībā sākās ar jēru dzimšanu, ko pavasarī nomaina sējas darbi. Nozares viena otrai netraucē, tieši otrādi – viena otru papildina. Pats pieturos pie domas un principa – padarīt darbu kvalitatīvi, un prasītu no darbiniekiem. Tikai kvalitatīva produkcija ir tas, ar ko mēs varam konkurēt Eiropā.

Aitkopības nozare, īpaši Latgalē un Vidzemes kalnainajā apvidū, ir viena no perspektīvākajām nozarēm. Aitu audzēšana neprasa lielus ieguldījumus, un aitas ir labi zemes iekopēji. Viņas neļauj aizaugt pļavām ar krūmiem. Gaļa ir pieprasīta Austrumu tirgos. Bija gads, kad maija beigās pusi no dzimušajiem jēriem savāca lielajā mašīnā un veda uz Turciju, kur aitas gaļa ir cienā. Saimniecībā audzējam Latvijas tumšgalves aitu šķirnes dzīvniekus tīršķirnē, kā arī krustojumos ar Merino gaļas šķirni. Šādi krustojumi ir ātraudzīgāki un uzrāda labus rādītājus. Pavasarī, kad sadzimst visi jēri, dzīvnieku skaits var pārsniegt 500. Pa šiem gadiem ir nācies iemācīties ne tikai strādāt ar tehniku, bet arī darīt dažādus vētārsta darbus. Ne tie vieglākie darbi, bet pie tāda lopu skaita jāmeklē arī šīs lietas. Liels paldies Ligitai, mūsu vētārstei, kas sniegusi daudzus padomus un vienmēr nāk palīgā grūtos brīžos.

Tuvākā nākotnē ir plānots palielināt graudkopības nozari saimniecībā. Šobrīd esam pašā sākumā, bet stabilā aitkopības nozare palīdzēs sasniegt vēlamos mērķus. Kopā visa ģimene darbojamies ne tikai lauku darbos, bet arī atpūšamies. Puikas vedam uz treniņiem futbolā, kas viņiem padodas. Abi ir stabili Madonas sporta skolas spēlētāji un piedalās dažādās sacensībās gan Latvijā, gan Igaunijā. Tā nu sanācis, ka šis nu kļuvis par manu hobiju – atbalstīt, piedalīties un pamācīt. Pašam skolas laikā patika spēlēt dažādas sporta spēles, nu varu padalīties ar padomu. Ar labiem sasniegumiem Alekss piedalās novada dambretes sacensībās. Vasarā patīk makšķerēt, medīt, taču nereti laika ir tik maz, ka šīs lietas jāatliek, līdz puikas paaugsties lielāki. Pārņemot saimniecību, tēvam palika vairāki laika atpūtai un makšķerēšanai, kas ir viena no tām lietām, ko viņš labprāt dara. Ziemas mēnešu vakaros patīk meklēt jaunas zināšanas datorā. Nereti var atrast lietas un idejas, kas noder pašam un saimniecībai.

Jaunais gads iesācies ar strauju jēru dzimšanu. Mēneša laikā ir piedzimuši 350 jēriņi. Katru gadu ir tāda apņemšanās un vēlme padarīt visu labāk un kvalitatīvāk kā iepriekšējā gadā, taču ne visu var ietekmēt ar savu darbu. Cerēsim uz labu un saulainu vasaru, lai lopiņiem ir kvalitatīva barība un graudiem augsta kvalitāte. Ja šīs lietas būs izdevušās, tad gads nevar būt slikts. Būs lopiem labi un pašiem gandarījums par paveikto. Svarīga ir tā sajūta, ka darbs padarīts labi. Tālākais ir atkarīgs no citiem apstākļiem.

Citiem novēlu atrast savu vēlamo nodarbošanos un nebaidīties no izaicinājumiem. Rūpējieties par Latvijas laukiem un padariet tos pievilcīgus sev un citiem!”

Ināra Baltā
Foto no ģimenes arhīva

Kabata

Degumnieku pamatskolas avīze

Janvāris-februāra 1.puse/2017(14)

Sveicināti

Esam sagaidījuši Jauno Gaiļa gadu. Ziema nemaz nedomā atkāpties un laikam nodomājusi izmantot visu tai atvēlēto laiku, līdz pat pavasarim, tāpēc ir iespēja baudīt visu, ko tā mums sniedz. Ziemassvētku laikā skolas darbi nedaudz pierima, bet atsākoties otrajam semestrim, viss turpinās. Skolēni aktīvi spēlē hokeju, pat meitenes. Esam snieguši Labdarības koncertu, par ko prieks ne tikai skatītājiem, bet arī izrādes dalībniekiem un skolotājiem. Skolas dramatiskais kolektīvs uzstājās Aknīstes jauniešu centrā ar lugu "Pagrabs". Sparīgi esam uzsākuši dalību Kalpaka atceres pasākumu cikla 2017 sporta un erudīcijas kārtās. Ralfs Bormanis paguvus izcīnīt 1. vietu starpnovadu olimpiādē vēsturē. Un tas, nebūt, nav viss, kas notici šī gada sākumā.

Jaunatnācējs Gailis, neko acīmredzamu vis nav izmainījis. Būs vien pašiem jāiet, jādara un savi Jaungada plāni jārealizē!

Vērosim ar acīm vaļā, elposim un būsīm tie kas mēs esam. Varbūt vēl var aizbraukt uz ezeru, paslidot, traukties ar slēpēm pa plašajiem laukiem, bet pēc tam, nesteidzoties izdzert tasi tējas.

Un tad ...jau atkal priekšā jauni darbi un sasniegumi, bet pa vidu tiem, gribētos, lai atliek laika sprīdis, kad noskatīties labu filmu, parunāties ar draugiem vai izlasīt gudru grāmatu. Satvert aiz astes skaisto mirkli, jo, manuprāt, Gaiļa gadā tam noteikti jābūt īpaši krāšņam.

Linda

Patiesība par patiesību

Tev...Tev un arī Tev...

Labu domu vadīti, labus darbus darījam...

Sirsnīgus vēlējumus Jaunajā gadā...Tev..Tev...un arī Tev nesām

Jums no mums !

Paldies pateikt otram nekad nav par daudz. Mēs pārāk maz sakām paldies cits citam. Pateicības vārdiem un darbiem ir maģiska iedarbība, ar to palīdzību cilvēki dāvina prieku cits citam un pauž uzmanību, bez kuras nevar dzīvot neviens. Galvenais ir nebaidīties pateikt paldies. Svarīgi, lai paldies tiktu teikts no visas sirds.

Jau piekto gadu mūsu skolā saglabājusies, nostiprinājusies un par pārliecību, ka bez tās nevar, ir kļuvusi tradīcija—Labdarības pasākums. Tas ir kopā būšanas mirklis ar mūsu atbalstītājiem, vecākiem, vecvecākiem, skolotājiem, pagasta iedzīvotājiem un kaimiņskolu draugiem. Skolēni priecē apmeklētājus ar savu teatrālo iestudējumu, tā sakot paldies visiem, kuriem esam to parādā.

Šogad skolēni iejutās uzveduma "Brēmenes muzikanti" tēlos. Ass prāts un drosmīga sirds bija pavadoņi caur pasaku mežu. Pasaku varoņi devās ceļā uz sapņu pilsētu Brēmeni. Ceļojuma laikā dažādi šķēršļi, kurus draugi pārvarēja kopīgiem spēkiem. Paldies pārvaldes vadītājam A.Šķēlam par gaismu un skaņu efektiem izrādes laikā!

Ir aizvadīts pirmais semestris šajā mācību gadā. Ļoti vēlējamies noskaidrot, kā klājies mūsējiem—pagājušā gada absolventiem— viņu izvēlētajās skolās. Uz sarunu aicinājām Megiju Rauzu, Beāti Beatrisi Juško, Vendiju Strodi un Viktoru Serečenko.

Kur tu mācies?

BEĀTE: Mācos Madonas Valsts ģimnāzijā

MEGIJA: Madonas Valsts Ģimnāzijā, 10.c klasē

VENDIJA: Rēzeknes mākslas un dizaina vidusskolā jeb saīsinājumā - RMDV.

VIKTORS: esmu uzsācis mācīties Lubānas vidusskolā.

Kāpēc aizgāji mācīties uz šo skolu?

BEĀTE: uz MVĢ aizgāju, jo gribēju sev uzstādīt augstāku mērķi, pierādīt sev un arī citiem, ka es to spēju. Arī bijušie absolventi Hārdija Nagle un Jānis Šķēls mani pamudināja mācīties ģimnāzijā, stāstos, ka tur ir patiešām forši un interesanti. Jā, tā tik tiešām ir, ģimnāzijā ir ļoti interesanti pasākumi un brīnišķīga atmosfēra, šeit ir forši skolotāji un ir interesanti mācīties. Ļoti interesanta skolas dzīve! Un Ralf, mēs -Hārdija, Jānis, Megija un es—Tevi ļoti, ļoti gaidām ģimnāzijā, šī ir Tava vieta, zinām, ka tu te izcelsies ar saviem panākumiem un Degumnieku pamatskola varēs lepoties ar Tevi!

MEGIJA: Nevēlos mācīties tālu no mājām. Izvēlējos ģimnāziju, jo vēl skaidri nezinu, ar ko nodarbošos nākotnē.

VENDIJA: jau, mācīdamās pamatskolā, biju nolēmusi, biju nolēmusi, ka savu nākamo profesiju saistīšu ar mākslas, dizaina vai fotografēšanas jomu. Rēzeknē es apgūtu reklāmas dizainera arodu. ...un vēl - es nevēlējos mācīties lielā skolā un pārāk tālu no mājām.

VIKTORS: šī vidusskola ir tuvāk manai dzīvesvietai.

Vai bija kādas grūtības, lai iejustos?

BEĀTE: protams, bija grūtības pirmajā semestrī uzsākt mācības pavisam jaunā skolā, ar nepazīstamiem cilvēkiem un pavisam citādiem skolotājiem, neziņot viņu prasības un ,ko tie sagaida no tevis.

MEGIJA: sākumā, protams, viss bija svešs, bet nebija īpašu problēmu iejusties.

VENDIJA: šajā skolā man nebija grūti iejusties, jo visi - gan skolēni, gan skolotāji, ir ļoti atsaucīgi un draudzīgi, atmosfērā ir pozitīva.

VIKTORS: nē, nekādas grūtības nebija.

Ko dari ārpus skolas brīvajā laikā?

BEĀTE: tagad īpaši nav laika, jo ir sākusies Zinātniski pētnieciskā darba rakstīšana, bet katru nedēļu apmeklēju volejbola treniņus Madonas sporta skolā.

MEGIJA: apmeklēju volejbola treniņus.

VENDIJA: mācoties šajā skolā, ir diezgan maz brīvā laika, jo ir jāveic ļoti daudz praktisko darbi. Esmu piedalījies divos konkursos.

Piedalos foto pulciņā, kā arī - nesen tiku iecelta par skolas avīzes redaktori.

VIKTORS: apmeklēju volejbola pulciņu.

Vai ir kaut kas, kas pietrūkst no Degumnieku pamatskolas?

BEĀTE: viss, patiešām, viss. Sākot jau ar pašām skolām telpām. Pietrūkst arī jauko, izpalīdzīgo skolotāju, it īpaši, skolotājas Zitas un mīļās skolotājas Edītes. Arī skolasbiedri bija paši, paši foršākie! Un Skaidrītes pusdienas...bravo, nekur nav tik labi, kā pie Skaidrītes. Degumnieku pamatskolā varēja justies kā mājās un tas bija pats, pats svarīgākais.

MEGIJA: pietrūkst Skaidrītes garšīgo pusdienu, omulīgās atmosfēras, plašo telpu, skolotāju un skolasbiedru.

VENDIJA: pietrūkst vienreizējo Degumnieku pamatskolas pasākumu un tik pat neaizmirstamo gatavošanos tiem.

VIKTORS: sporta zāle.

Pirmais, kas nāk prātā, dzirdot vārdu salikumu Degumnieku pamatskola !

BEĀTE: mājas!

MEGIJA: Vecā skoliņa. Lepnums.

VENDIJA: ilgās pēcpusdienas un pat naktis skolā, pa kluso montētie video skolotāju dienai....kopumā, tikai labas atmiņas.

VIKTORS: sporta zāle un draugi.

Novēlējums vai ieteikums bijušajiem skolasbiedriem.

BEĀTE: novērtējiet to, kas jums ir Degumnieku pamatskolā, jo citur tā noteikti nebūs. Izbaudiet un cieniet garšīgās Skaidrītes pusdienas. Klausieties skolotājus un vienkārši esat paši, paši foršākie! Un protams veiksmi eksāmenos, draugi!

MEGIJA: lai neapsīkst spars darboties visā, ko skola piedāvā. Novēlu centību mācībās, devītajiem- veiksmi eksāmenos, un tuvākajā laikā ceru sagaidīt Madonas Valsts Ģimnāzijā vēl kādu absolventu no Degumnieku pamatskolas!

VENDIJA: klausieties un ieklausieties tajā, ko stāsta un māca skolotāji - noderēs!

VIKTORS: Lai veicas!

Novēlējumi vai ieteikumi bijušajiem skolotājiem.

BEĀTE: Neuzdodiet daudz mājasdarbus! Esiet tik pat enerģiski, iecietīgi un lieliski, kā bijāt! Lai radošas un interesantas mācību stundas! Skolas stiprums, tie ir skolotāji!

MEGIJA: spēku un izturību mācību darbā. Pālieciet tik pat superīgi un forši!

VENDIJA: nenodzēšat to dzirkstelīti, kas mājā jūsos!

VIKTORS: Izturību, pacietību un sapratni!

Interviju sagatavoja Ralfs Bormanis

ĪSZIŅA

- * Starpnovadu vēstures olimpiādē - R. Bormanim(9.kl.) 1. vieta;
- * Sācies O.Kalpaka atceres pasākumu cikls 2017;
- * 6.01.—piemiņas brīdis Visaigala kapsētā;
- * M.Šķēls un L.Jansiņš piedalījās Madonā organizētajā jauniešu pasākumā " Soļi pilsētā", orientējās nepārspējami un ieguva 1. vietu;
- * 17.01.—Labdarības pasākums Degumnieku tautas namā;
- * 18.01. - 1sta ziemas prieku diena - 5/6 gad.gr. jautrojas uz kalna, skolas bērni enerģiski sacenšas pašu organizētajos hokeja mačos;
- * 19.01. - volejbola sacensības Madonas sporta centrā (D.Dreimanis, L.Jansiņš, M. Šķēls, A.Bonda, M.E.Litke, S.Juste);
- * 23.01 —Sniega diena skolā—slēpojam, ceļam sniegavīrus;
- * 25.01 —Vecāku diena Degumnieku pamatskolā;
- * 27.01. - spartakiāde zāles futbolā Madonas sporta centrā —3.vieta(M.Šķēls, L.Jansiņš, D.Dreimanis, M.E.Litke, S.Juste, A.Bonda, K.Strods);
- * 1.02.—Kalpaka kauss Lubānā—5.-6.kl.kom.2.vieta (R.Zondars, K.Kruglova, S.L.Dreimane, K.Strods, J.T.Bārbals, Š. Šķēle), 7.-9.kl. kom.3.vieta(Ē.Tolše, M. Šķēls, S.Juste, D.Dreimanis, S.Slavika, E.A.Ločmele, K.Stalīdzāns);
- * 2.02. - Lubāna mitrāja informācijas centrā atzīmējām Pasaules mitrāju dienu ar teorētiskām un praktiskām nodarbībām (4.-6.kl.skolēni, sk. M.Bodža, E.Zaube);
- * 9.02.— Kalpaka kauss Meirānos, veiklības stafetē 1.-4.kl.komandai 1.vieta (A.L.Dreimane, Re.Zondars , Ak.Kozulis, J.T.Bārbals), eruditā S.P.Baltajai 2.vieta;
- * 10.02.-starpsskolu hokeja mači Degumniekos (Lubāna, Rugāji, Degumnieki);
- * 10.02. —skatuves runas konkursa atlases kārtā skolā, darbu turpina S.Radziņa, S.Šķēle, R.Iesaliņš, S.P.Baltā, P.Lukša.
- * Mūsu skolas skolēni turpina piedalīties bērnu un jauniešu dambretes sacensībās Madonā (E.Bormane, S.Ūbelīte, G.Ūbelītis, J.T.Bārbals, A.Kozuls, A.Kozuls, J.T.Litke (3.vieta)).

Pie mums hokejs "RULLĒ"!

Līdzjutēju sacerētā himna:
Pāri bortam, blatā sniedzīnā
Pāri bortam melnā rīpa krīt.
Vārtsargs viņai šorīt, skaji teic – labrīt!

Šī mācību gada **18. janvārī** mūsu skolā norisinājās **hokeja mači starp klasēm**. Spēļu gaisotne bija brīva un nesaspringta. Kopumā no skolas piedalījās 5 komandas divās vecuma grupās.

1.vieta 1.-5. klašu grupā: komandai "Flayers" (Jānis Bārbals, Elfa Bormane, Renārs Zondars, Simona Liliāna Dreimane,
2.vieta 1.-5. klašu grupā: komandai "CKA" (Reinis Strods, Jurita Radziņa, Rainers Zondars, Artūrs Stalīdzāns)

1.vieta 6.-9. klašu grupā: komandai "Kompoti" (Mārtiņš Šķēls, Kaspars Stalīdzāns,)
2. vieta 6.-9. klašu grupā: komandai "Dinamo Degumnieki" (Kārlis Strods, Jānis Litke, Linards Jansiņš)
3. vieta 6.-9. klašu grupā: komandai "Mēs" (Dagnis Dreimanis, Edgars Graviņš, Arvis Bonda)

Jaunākais spēlētājs: Reinis Strods(5/6 gad. gr.)

Rezultatīvākais spēlētājs: 1.-5. klašu grupā: Jānis Bārbals

Rezultatīvākais spēlētājs: 6.-9. klašu grupā: Mārtiņš Šķēls

Sacensības organizēja Mārtiņš Šķēls. Spēli tiesāja skolas saimnieks un hokejkomandas "Anarhisti" spēlētājs Valdis Benne. Paldies, skolas līdzpārvaldes meiteņiem, sporta skolotājai Edītei Zaubei un Daigai Vanagai par karsto un gardo tēju! **10.februārī—starspoku hokeja spēles pie mums**. Piedalās 3 komandas - *Degumnieki, Rugāji, Lubāna*. Spēles par medaļām un kausiem. Organizators Aigars Šķēls. Paldies, aktīvajiem līdzjutējiem!

1.vieta Degumnieku komandai (M.Šķēls, K.Strods, J.T.Litke, L.Jansiņš, E.Graviņš, K.Stalīdzāns, T.Jaudzems)

2. vieta Lubānas komandai

3. vieta Rugāju komandai

Liels paldies, Aigaram Šķēlam

par to, ka pie skolas ir hokeja laukums un mums ir iespēja trenēties un spēlēt!

Informāciju apkopoja Jānis Toms Litke

Sauleszaķēnu secinājumi.

Ir labi, ja ikdienā ir labi padarīta darbiņa sajūta, bet vēl labāk ir tad, ja no izdarītā darbiņa mēs varam izdarīt noderīgus secinājumus un iegūt mācību. Sauleszaķēniem viens mēnesis-janvāris bija bagāts ar secinājumiem-visi tie nesa mums pozitīvas emocijas.

Sauleszaķēniem vienmēr saule ir draugos.... Kādā saulainā janvāra trešdienā mēs visi devāmies uz Reķu kalnu ķert pozitīvās ziemas un kopābūšanas emocijas. Mums tas izdevās, jo vēlāk secinājām, ka tā bija viena no saulainākajām dienām, kāda varēja būt. Paldies tām mammām, kuras mūs atbalstīja uz kalna un, protams, arī tām, mājās palikušajām mammām, kuras mums uzticēja savus Dārgumus.

Centība un entuziasms atmaksājas-agrāk vai vēlāk... Mēs esam lepnī ar visiem saviem grupas futbolisti, bet janvārī bijām jo īpaši lepnī par mūsu puīšiem- Ilju, Reini un Tomu, kuri devās uz Balviem kā futbola komandas pārstāvji. Pozitīvs secinājums kā audzinātājam-tas nekas, ka neatbrauca ar kausiem un medaļām, bet tā dzirksts acīs, ka mēs bijām, ka mēs spēlējām... tas bija kaut kas vairāk nekā uzvara.

Ir labi, ka ir Draugi... Draugi tā ir svēta lieta –tie atceras gan priekos, gan bēdās. Mums, Sauleszaķēniem, arī jau labu laiku ir ļoti liels DRAUGS-2./4. klases kolektīvs, kurš mūs neaizmirsīs arī janvārī, kad Ziemassvētki ir garām un atnākusi ierastā ikdiena. Mūs iepriecināja ar savu Ziemassvētkiem iestudēto teātri, kurā mums mācīja, ka visiem gribas svētkus-jaunam vai vecam, bagātam vai nabagam, lielam vai mazam. Paldies, ka mums radījāt svētku sajūtu un parastu ikdienu pārvērtāt par svētkiem!

Nekļūdās tas, kas neko nedara! Februāra sākumā iededzām Sveču dienu. Tas tik bija joks! Izveidojām savu sveču liešanas darbnīcunanesām visu nepieciešamo sveču liešanai. Izlējām sveces. Tās bija mājās sveces nevis no veikala plauktie paņemtās. Izdarījām secinājumu-neklūdās tas, kas neko nedara un nākošajā gadā eksperimentēsim atkal.

Sargā sevi pats un Dievs Tevi sargās! Lai kā negribas aptumšot balto ziemas skaistumu un daili, bet tā ,diemžēl, nes sev līdzī arī tumšo pusi-slimošanu, vīrusus. Mēs neesam ģēnīgi, kuri varētu izvairīties no uzbrūkošajiem vīrusiem, bet mēs esam bērni, kuri varam tiem pretoties. Tāpēc apvienojām divas svarīgas lietas

Siltas tējas malkošana kalna piekājē...

-veselību un vēlmi pēc pavasara-iestādījām katrs savu sīpolu, lai pēc kāda laiciņa paši varētu mieloties ar lociņu maižītēm.

2017.gads ir sācies uz pozitīvas nots-bērni ir zinātkāri, vecāki ieinteresēti un atbalstoši gan mājas darbu izpildē, gan grupiņas ikdienā. Paldies par to!

Drīz...jau pavisam drīz... kušis tumšie vakari kā kūst sniegs siltā plaukstā, uzziēdēs daba kā uzziēd bērna smaidis mammas klēpī... tas viss drīz būs... tik mirkli vēl ziemā...

Sauleszaķēnu audzīte Baiba Smeltere

Priecājamies par sastādītajiem sīpoliem...

Ir iesācies jaunais ugunīgā gaiļa gads.
Arī mūsu skolā ir 9 šīs zīmes pārstāvji:

Laura Šķēle
Elfa Bormane
Elīna Aleksa Ločmele
Keita Kruglova
Jurita Radziņa
Rainers Zondars
Artūrs Stalīdzāns
Skolas direktore Daiga Rubene

Gaiļa gads

Gaiļa gadā dzimušie bieži vien ir ļoti atvērti, nedaudz vieglprātīgi cilvēki. Viņi ir tie, kuri saka to, kas ir uz mēles. Tomēr viņu atklātums un tiešums palīdz viņiem iegūt milzumu patiesu draugu. Bieži vien ļoti veiksmīgi un darbīgi cilvēki.

Informāciju sagatavoja Ralfs Bormanis

Vecāku diena Degumnieku pamatskolā

Dienas kārtībā bija:

- informatīva saruna par karjeras izglītības iespējām Jēkabpils arodbiznesa koledžā Barkavas struktūrvienības izglītības iestādē;
- aktualitātes mūsu pamatskolā (skolas administrācija);
- kafijas pauze;
- lekcija vecākiem „*Kā palīdzēt bērnam gūt iedvesmu un motivāciju*” (Sociālo Interesešu Institūta lektore psiholoģe Vineta Drārzniece)
- individuālās sarunas ar mācību priekšmetu skolotājiem, klašu audzinātājiem, pirmsskolas skolotājiem

Vecāki:

Darba dienas laikā katrs no mums guva sev interesējošu informāciju, uzzināja kaut ko jaunu, atkārtoti pārliecinājās par jau zināmām lietām. Kopā baudījām atspirdzinošus Barkavas skolas audzēkņu pagatavotos kotteiļus. Skolas administrācija iepazīstināja vecākus ar skolas darbu, paveikto un plānoto. Vecāki tika iepazīstināti ar jaunā kompetencēs balstītā mācību satura būtību un ieviešanas procesu. Baudījām Sociālo Interesešu Institūta lektores psiholoģes Vinetas Drārznieces lekciju. Kā palīdzēt bērnam gūt iedvesmu un motivāciju”.

No dzirdētās saturīgās un ārkārtīgi interesantās lekcijas, varu secināt, ka caur konkrētu pieredzi sniegtais, emocionālais vēstījums, auditoriju aizrāva un lika ieinteresētībā klausīties visiem klātesošajiem. Lektore stāstījums bija vienkāršs un viegli uztverams, ar konkrētiem piemēriem no dzīves, darbā ar motivācijas trūkumā esošiem bērniem, kā arī par bērniem ar uzvedības un mācību traucējumiem. Lekcijas saturs atklāja daudz un dažādus padomus kā tikt galā jau ar esošajām problēmām un kā nepieļaut, lai tādas rastos. Kārtējo reizi dzirdēju sakām, ka trīspusējās sadarbības

modelis (skola – bērns – vecāki) ne tikai spēj uzturēt savstarpēju komunikāciju, bet arī attiecīgajā momentā atrisināt radušās problēmsituācijas un iespējami ātri pamanīt bērna/skolēna emocionālos pārdzīvojumus, kas nākotnē varētu radīt nepatīkamus pārsteigumus. Un ne velti par to runā psihologi. Mēs kā vecāki savu bērnu pazīstam mājas vidē, bet kāds viņš ir skolā? Kāda ir mūsu bērna pozīcija starp draugiem? Viens ir dzirdēt skolotāju stāstām par mūsu bērnu, bet otrs – ko pats bērns pastāsta mums, atnākot no skolas? Cik daudz mēs zinām par to, kā viņš šodien jutās skolā? Vai bija kas tāds, kas viņu iepriecināta vai sarūgtināja... Šie jautājumi izskanēja, lai mēs aizdomātos, cik daudz laika, tiek veltīts sarunām ar saviem bērniem un izdarītu secinājumus, kāpēc manam bērnam ir atkarība no datora, kādēļ manam bērnam ir uzvedības problēmas... Padomāt, vai mūsu bērns nejutās vientuļš un savu vientuļību mēģina aizstāt ar virtuālo pasauli vai citām nelabvēlīgām nodarbēm.

Nepilnas pusotras stundas laikā vecākiem radās vairāki diskutējami jautājumi, uz kuriem lektore centās atbildēt pēc būtības un ļāva labāk izprast katra individuālo problēmu. Spriežot pēc jautājumu klāsta un daudzuma, var secināt, ka šīs tēmas aktualitāte ir svarīga arī mūsu vidū. Gribētu teikt paldies skolas administrācijai par rīkoto lekciju, kā arī vecākiem, kuri bija atraduši laiku, lai ierastos. Gribu novēlēt, lai katram vecākam, kam rūp sava bērna nākotne, pietiek gribasspēks un motivācija apmeklēt līdzīga satura lekcijas.

Svarīgākās atziņas, kas palikušas prātā no semināra:

Iemācīsim saviem bērniem saskatīt, sasmaržot, sajust visu kas notiek ap mums (dabā, mājās, uz ielas, skolā), tas ir visa pamats – prasme ne tikai redzēt, bet ieraudzīt apkārt notiekošos procesus. Tādejādi radīsies izzīņas interese.

Nemītīgi un nepagurstoši atgādināsim bērnam – es tevi redzu, dzirdu un jūtu. Es tevi mīlu tādu kāds esi. Pat, ja ir problēmas mācībās vai uzvedībā. Ir vērts padomāt, kurā brīdī MĒS kļūdjāmies un kā to vērst par labu.

Kopīgi un saturīgi pavadīsim laiku – vienalga, vai tas būs kopīgi spēlēts „Cirks”, vai kopīga došanās ziemīgās aktivitātēs. Nebaidīsimies izkāpt no savas komforta zonas (vecāki), ejam šļūkt no kalna kopā ar bērniem!

Noskaidrosim, par ko sapņo Mūsu bērns! Jūs to zināt? Nenoniecināsim viņa sapņus! Neviens sapnis nav par lielu, lai to sapnotu, tikai jāatrod motivācija, lai atrastu veidu kā sapņus piepildīt. IZRādīsim interesi ar motivējošiem jautājumiem – ko darīsi, kāda būs tava rīcība, lai to īstenotu, un tā soli pa solim. Ieklausīsimies savos bērnos.

Ļausim saviem bērniem pieļaut kļūdas, bet paskaidrot cēloņu un seku sakarību (saņēmi sliktu atzīmi, jo bija slinkums mācīties, bet pēc divām dienām būs jāiet labot, jo gada vērtējums tiks iespaidots nelabvēlīgi).

Ikvienam cilvēkam ir enerģijas virzītāji, tie ir: mīlestība un patika pret procesu, vai slinkums.

Fokusēsim uzmanību uz pareizo, nevis uz kļūdām! Ja bērnam grūti iet kādā mācību priekšmetā, svarīgi ir visu laiku neaizrādīt par kļūdām, bet atrast veidu, kā paslavēt par pareizi padarīto.

Ja bērns neklausā, tad uzdosim jautājumu, nevis „ko darīt ar bērnu?”, bet „ko darīt ar sevi?”. Bērnu audzina atmosfēra, kurā tas atrodas. Padomāsim, vai mūsu mājās ir vienotas prasības, vai ir labvēlīga komunikācija, vai ir nospraustas robežas (izvērtējot, kam tās domātas – lai pasargātu, vai principiāli).

Kādā veidā likt robežas? Aizliegt, bet paskaidrot (tīsi, konkrēti), rūpīgi pārdomāt runas veidu, lai nepazemotu bērna personību, jo dažreiz mēs emocionāli pasakām to, ko nemaz nedomājam.

Spēt argumentēt („Es jūtu, ka neesi apmierināts, bet.....”).

5 mīlestības valodas:

Kvalitatīvi pavadīts laiks kopā;

Apliecinājuma vārdi;

Pieskārieni;

Mīlestības darbi;

Dāvanu saņemšana (nav jābūt lielai, bet no sirds);

Noteikumi, robežas.

Degumnieku pamatskolas audzēkņu vecāks.

„Paliks tavš darbīgais gājums-
Tik auglīgu mūžu neizdzēs riets”.

/M. Bendrupe/

Veltas Kalniņas mūžs aizsākās 1925. gada 8. decembrī Meirānu pagasta „Dekšnos”. Veltas vecāki bija bezzemnieki. Viņi dzīvoja pie lielsaimniekiem, strādādami par pusgraudniekiem. Tā Veltas dzīve aizritēja Vidzemnieku un Degumnieku pusē.

Velta skolas gaitas uzsāka 1934. gadā Gotlība 1. pakāpes pamatskolā. Kad viņai bija 10 gadi kļuva par Gotlība 912. azpulka dalībnieci. Mazpulka organizācija mācīja darba tikumu, dzimtenes, sava novada mīlestību. Katram dalībniekam vajadzēja aprūpēt kādu dzīvnieku un audzēt dārzeņus. Velta lepojās ar dārzenu audzēšanu. Rudenī piedalījās Ražas svētkos- skatēs. Meitene lepojās ar rokdarbiem, ieliktajām kompota un ievārijuma burciņām.

Velta abonēja žurnālu „Mazpulks”, no pirmā numura tos visus ir saglabājusi, lai atdotu Degumnieku skolas mazpulkam. 1938. gadā viņa piedalās Mazpulku saietā Rīgā, kurā Kārlis Ulmanis teica uzrunu

mazpulcēniem. Ulmanis bija Mazpulka virsvadītājs: „Mazpulcēni, mana ticība pieder Jums!” V.Kalniņa šos prezidenta vārdus atcerējās un izrunāja itin bieži.

Gotlība 1. pakāpes pamatskolu Velta pabeidza 1938. gadā un tālāk mācījās Meirānu 6-klasīgajā pamatskolā, to pabeidza 1940. gada pavasarī. Rudenī iestājās lauksaimniecības 2-gadīgajā skolā Ozoliņos. Pēc skolas beigšanas Veltu uzaicina strādāt pagasta valdē par ziņnesi. Tā viņa iepazīna visas Meirānu pagasta mājas, tā iemācījās būt toleranta. Sasniedzot pensijas gadus, Veltiņa apzina jeb „inventarizē” Meirānu pagasta mājas, šo sarakstu viņa nodod Andra Dzeņa zināšanai.

Velta pēc rakstura enerģiska, tāpēc paralēli ikdienas pienākumiem, iesaistījās kultūras dzīvē: dziedāja korī, ansamblim veltīja visu savu mūžu. Degumnieku tautas namā bija iniciatore deju pulciņa organizēšanai.

Tad... 1940. gada 17. jūnijs, kad pazūd Mazpulki, pazūd Latvijas valsts, nodibinās jauna Padomju valsts. Dibinās kolhozi. Arī Veltu ievēro, jo viņa ir atklāta,

godīga, enerģiska, patiesa. Ilgus gadus viņa strādā par kasieri, uzticama sieviete. Gada pārskata pasākumos klubā, savā stingrajā, skaļajā balsī lasīja pirmrindnieku vārdus, izsaucot uz apbalvošanu.

Viņa labprāt palīdzēja bāreņiem, grūtdieniem kritiskos brīžos.

Velta – darbīga un patriotiski noskaņota. Deviņdesmitajos gados Velta piedalījās visās talkās, ko savulaik organizēja pulkveža Oskara Kalpaka brāļa meita Ārija Kalpaks-Grundmane, vēlākajos gados lepojās par skolotājiem, kuri bērnus iesaista talkās „Liepsalās”. Katru rudeni darbīgajiem skolas ļaudīm nosūtīja bumbierus, ābolus, plūmes no sava dārza. Skolas mazpulcēni šad un tad apciemoja Veltas tanti, lai palīdzētu ābolu lasīšanā. Velta Kalniņa bija Degumnieku 912. mazpulka vecbiedre.

Šīs zemes dzīvi Velta beidza 2016. gada 23. decembrī.

Draudzeņu vārdā,
Veltas skolas biedrene, pensionētā
skolotāja **Līga Bāliņa**

Pie atmiņu ugunskura

Barikādes, laiks, ko latviešu tauta atcerēsies vienmēr. Skolās bērniem šī ir tikai vēstures lap-puse, bet starp mums ir cilvēki, kas nenobijās un stāvēja Rīgā bez ieročiem rokās un sargāja mūsu zemi. Tāda tautas vienotība kā toreiz, laikam bija vien tad, kad referendumā balsojām par būt vai nebūt latviešu valodai, kā vienīgajai valodai Latvijā. Mēs varam būt vienoti, mēs to protam, tas mums ielikts šūpulī, tikai, diemžēl, dzīve un ikdienas nebūšanas liek mums to aizmirst.

Paldies visiem, kas tobrīd devās uz Rīgu!

Mūsu pagastā tie bija – grupas koordinatori – Andrejs Bilinskis, Imants Koks, Jānis Bērziņš un dalībnieki - Laimonis Ķieģelis, Juris Marinskis, Viktors Kokars, Mārtiņš Belovs, Arvīds Ikaunieks, Rudīte Zariņa, Jānis Pērle, Jānis Kangars, Māris Birziņš, Gunārs Skurulis, Valdis Baltais, Helmutis Trops, Fjodors Carevs, Uldis Broks, Aleksandrs Broks, Juris Dilevka, Aigars Pulkstens, Arvīds Ozols, Pēteris Ratkevičs, Jānis Ozoliņš, Vilis Pulkstenis, Miervaldis Lāže, Intars Zariņš, Evalds Pelšs, Arvis Elksnītis, Martiņš Skudra, Juris Keveris, Valdis Plešs, Juris Kokars, Imants Mālnieks, Igors Erenbergs, Ervīns Pauliņš, Mārtiņš Vēkšējs, Jānis Strods, Vilmārs Konons, Gunārs Karavaičičs, Andris Kaļva, Didzis Tomiņš, Aigars Pauļkevičs, Arvis Krams, Gints Bārbals, Jānis Purviņš, Juris Songailo, Astrīda Semjonova, Arnis Baltais, Andris Vaskis.

Barikāžu dalībnieki no Ošupes pagasta vairāk atradās objektos Ulbrokā un Rīgā pie galvenā pasta ēkas.

Lūgums iedzīvotājiem – ja zināt kādu, kas piedalījās barikādēs no mūsu pagasta, bet dažādu iemeslu dēļ nav iekļauts sarakstā, dariet to zināmu vai nu „Klānu vēstis” redaktorei, vai Degumnieku bibliotekārei Inārai Kokarei. Trūkstošo vārdu un uzvārdu pievienosim sarakstam, lai nākamās paaudzes zina savus tautas aizstāvjus.

Piemīņas brīdis

Pie mājas, Skolas ielā 7, kur reiz dzīvoja Velta Kalniņa, 3.janvārī tika rīkots atvadu mirklis. Visi, kuri siltā piemiņā turēs Veltiņu, tika aicināti iedegt svečīti un kopā veidot gaismas ceļu. Tas mūsu pusē bija kas neierasts, piemiņas brīdis izdevās patiešām sirsnīgs: skaņēja mūzika, dzejas rindas. Īpaši aizkustinoši bija klausīties Veltas atskaņotajā balsī un noskatīties Dagnijas veidotu video par tantes dzīvi. Ceram, ka no mākoņu maliņas uz to noraudzījās arī pati mājas saimniece...

Vieglas smiltis Veltiņai!

Madonas vietējās grupas kopā sanākšana

Janvāra nobeigumā, proti, 28. janvārī, Lubāna mitrāja informācijas centrā notika Latvijas Ornitoloģijas biedrības (LOB) Madonas vietējās grupas tikšanās. Galvenais iemesls šādas tikšanās rīkošanai bija atskatīties uz Madonas vietējās grupas aizvadīto gadu. Jāteic, ka jau ir pagājis gandrīz jau gads, kopš savu darbību Madonas grupa uzsāka ar vēlmi apvienot novadā dzīvojošos putnu entuziastus – pētniekus, putnu vērotājus, skolotājus u.c. interesentus.

Kopā pulcējās divdesmit pieci putnu draugi un tika aizvadītas vairākas stundas kopīgi atskatoties uz īstenotajiem pasākumiem un aktivitātēm. Gada laikā notikušas putnu vērošanas dienas rudenī un pavasarī, noslēdzies „Apodziņa projekts”, kura laikā tika apmeklētas sešas Madonas novada skolas un kopīgi ar skolēniem veidoti apodziņa būri un iepazīts viņa dzīvesveids. Madonas pilsētā īstenoti putnu mācīšanās kursi, kā arī ru-

denī dabas liegumā „Lubāna mitrājs” uzņemta starptautiskā ekspedīcijas komanda „Gulbju lidojums”. Gads ir pavadīts krāšņs un notikumiem bagāts, šādu arī ceram sagaidīt un kopīgi radīt šo gadu!

Diena turpinājās ar trīs pieredzējušu ornitologu stāstiem. LOB valdes priekšsēdētājs Viesturs Ķerus saintriģēja ar stāstījumu par putniem un to dzīvotnēm. Ornitologs Gaidis Grandāns turpināja stāstījumu par retajiem putniem, kas pēdējos gados novēroti „Lubāna mitrāja”. Viņš ir arī viens no tiem ornitologiem, kas lieliski pārzina dabas liegumu un gandrīz ikreiz viesojoties novēro citviet Latvijā reti sastopamas putnu sugas. Dažas dienas pirms tikšanās, Gaidim izdevās Degumnieku laukos pirmo reizi ziemas mēnešos novērot Lapzemes stērsti, kā arī tika novēroti gan gaišie ķeģi, ziemas žubīte, kas ziemas periodā tik lielos baros ir reti sastopami Austrumlatvijā (putni novēroti lielā, ap 2000 putnu, barā). Pūču pētnieks

Andris Avotiņš, kas ir arī viens no plēsīgo putnu uzskaišu vadītājiem, iepazīstināja ar iespēju savā māju apkārtnē skatīt un piefiksēt plēsīgos putnus. Daļība šajā uzskaitē ir brīvrātīga un, ja kādam ir radusies interese, tad ir iespēja personīgi sazināties ar Andri Avotiņu jun. (avotains.puces@gmail.com), lai saņemtu pilnīgāku informāciju.

Pasākums noslēdzās ar putnu viktorīnu, pārbaudot zināšanas, ļaujot mācīties un uzzinot ko jaunu. Tika kalti gada plāni un uzklautas idejas par aktivitātēm, kas liktos saistošas ikvienam interesentam. Noteikti turpināsim rīkot putnu vērošanas dienas, kā arī centīsimies doties dabā un iepazīt putnus, kas ir mums apkārt! Ja kādam neizdevās piedalīties pasākumā, bet ir interese pievienoties Madonas vietējai grupai, droši sazinies ar mums pa telefonu – 29234956 vai rakstot e-pastu: lubanamitrajs@gmail.com.

Aizvadīta Pasaules mitrāju diena

Pasaules mitrāju dienu ik gadu atzīmē 2. februārī, kad visā pasaulē tiek rīkoti pasākumi sabiedrības izglītošanai mitrāju teritorijās, uzsverot to nozīmi un nepieciešamību tos saglabāt. Katru gadu tiek noteikta centrālā tēma un šajā gadā Pasaules mitrāju diena veltīta tematam „Mitrāji – dabas katastrofu riska samazinātāji”. Arī Lubāna mitrāja informācijas centrs (LMIC) aicināja atzīmēt Pasaules mitrāju dienu dabas lieguma „Lubāna mitrājs” teritorijā, atzīmējot to divas dienas – gan kopā ar skolēniem, gan pieaugušajiem.

2. februārī LMIC telpās viesojās Degumnieku un Gaigalavas pamatskolas audzēkņi un skolotājas. Skolas no diviem novadiem, diviem reģioniem, bet abas atrodas vistuvāk šai aizsargājamajai un nozīmīgajai dabas teritorijai.

Dienu sākām ar nelielu iepazīšanos un izkustēšanos, kam sekoja dabas izglītības centra „Rāzna” dabas speciālistes Irēnas Brolišas sagatavotais stāsts par mitrājiem Latvijā un pasaulē, izprotot to nozīmi katra cilvēka ikdienas dzīvē, apdraudējumiem un tajos sastopamajām vērtībām. Kā arī apskatījām mitrājus kā dabas katastrofu risku mazinātājus, kas arī bija šā gada tēma.

Pēc izglītojošās daļas ļāvāmies domu lidojumam un radošam proce-

sam, par galveno materiālu izmantojot niedres. Niedres ir atjaunojams resurss un līdz ar Lubāna ezera hidroloģiskā režīma maiņu, niedru aizaugums Lubāna ezerā ar katru gadu pieaug. Radošā uzdevuma laikā skolēniem, darbojoties grupās, nācās rast risinājumus, kā izmantot niedres, lai tas sniegtu ieguldījumu gan dabas aizsardzībā, gan savas ikdienas dzīves kvalitātes uzlabošanā. Ļaujot vaļu iztēlei un veidojot domu karti, skolēniem nācās izvēlēties vienu labāko ideju un izveidot tās prototipu. Tā izvērtās par vienu no visiecienītākajām aktivitātēm, jo tās īstenošanā bija nepieciešams doties uz aizsalušo Lubāna ezeru un vākt sev nepieciešamās niedres! Jaunieši nūdien ir radoši un zinātkāri, tika prezentēti niedru paklāji, niedru lāpas, pirtis, kā arī ekoloģiskās rotaļlietas u.c. idejas.

Svētdien, 5. februārī, turpinājām izkustināt arī pieaugušos, iepazīstot Latvijas nomaļāko vietu – Baltos klānus – slēpju pārgājienā. Uz pasākumu bija ieradušies dalībnieki no visdažādākajām Latvijas vietām un bija gatavi mest izaicinājumu kilometru ziņā izaicinošam pārgājenam. Kopā veicām 17 km garu maršrutu, lielāko daļu uz slēpēm, vienu posmu veicot arī ar kājām. Apkārtnē bija netipiska un pārsteidzoša – pļavu plašumi, slēpošana caur mežiem, no-

klūšana netipiskā augstajā purvā, kam sekoja skaistas sīku bērzu audzes un zemais purvs. Vieta, nūdien, sagādāja pārsteigumu un skaistus skatus. Arī laiks bija mums labvēlīgs, pa dienu sniga liels sniegs, kas radīja patīkamu noskaņu slēpojuma gar aizvien plūstošo Aivieksti, balti sasnigušajiem laukiem un mežiem. Baltie klāni, dēvēti arī par vienu no nomaļākajām vietām Latvijā, deva iespēju nedaudz aizmirsties, pabūt ar sevi, jūsmot par dabas skaistumu un ziemas mieru. Pēc slēpojuma dalībnieki bija gana enerģijas pilni, lai vēl brīdi uzklautos LMIC telpās un noklausītos stāstu par šā gada tēmu – mitrājiem kā dabas katastrofu risku mazinātājiem. Paldies visiem dalībniekiem un varam droši apgalvot, ka Pasaules mitrāju diena dabas liegumā „Lubāna mitrājs” tika atzīmēta godam!

Latvijās Pasaules mitrāju diena tika aizvadīta arī Ķemeru, Sedas purvā, Ziemeļu purvos, Aizkraukles purvā un citās vietās.

Vairāk par Ramsāres konveciju un Pasaules mitrāju dienu var uzzināt šeit: <http://www.ramsar.org/> un <http://www.worldwetlandsday.org/>

Zemledus makšķerēšana

Tautā sauktā „bļitkošana” ir populārs hobijs gan mūsu pagastā, gan visā Latvijā. Nu nekādi nespēju iedomāties, kā tas ir – sēdēt uz ledus aukstumā un gaidīt, būs vai nebūs kārotais loms. Tādēļ, cilvēciskas intereses vadīta, devos uz mūsu lepnumu – Lubāna ezeru, lai saprastu, kas ir kas.

Pirms tam vēl Degumniekos iznāca neliela saruna ar šī „amata” pratēju Zigurdu. Jautāts, kur ir tā sāls, kas liek doties arī ziemas spelgonī lūkot, kas ezeram zem liela ledus vāka, viņš atbild, ka laiks aizskrienot nemanot. Tā esot burvīga atpūta, pilnīga atslēgšanās no problēmām un ikdienas rutīnas. Visvairāk Zigurds priecājās par to, ko, sēžot klusajā ezera klajumā, var pamanīt. Vienreiz manījās pašu ūdru, kas naski ielēcis ūdenī un pavisam drīz parādījies dienas gaismā jau ar paprāvu lomu zobos – zivi. Viss kā filmā par dabu. Esot gadījies redzēt arī stirniņas un citus zvēriņus. Atmiņā palicis gulbis, kas izpeldējies no niedrēm kopā ar mazajiem gulbēniem. Mazie, vēl tik naski neprazdami peldēt, visi it mudīgi sakāpuši mammai uz muguras, tad, gluži kā ar prāmi, peldējuši prom. Jā, Zigurds ir uzcītīgs makšķernieks gan ziemā, gan citos gadalaikos.

Dodos uz ezeru. Cik vien tālu var redzēt, jau, sākot no Lubāna mitrāja informācijas centra namiņa, manāmi ezerā melni punktiņi. Mašīnu ceļmalās tik daudz, kā peldēšanas sezonā. Silti cimdi, cepure, saņemšanās un dodos uz ledus. Tāda brīvības, bet arī nedrošības sajūta pārņem. Galvā visu laiku rēķinu, cik ledus zem manis ir biezs? Nomierina tas, ka visapkārt ir cilvēki, kaut arī tālu. Nospraužu mērķi – doties pie vistuvākā makšķerētāja. Ceru satikt kādu no mūsu pagasta, bet, diemžēl, neizdodas. Nekā, tas ir Gatis no Rēzeknes. Jautāju, kā tad šodien ar lomu, vīrs, pārvarējis pirmo izbrīnu par žurnālistu uz ledus, rāda man savu lomu, apmēram desmit pamazas zivtiņas. Divas pat tādas paprāvas. Zemledus makšķernieka ekipējums ir ledus urbis, mazā makšķerīte, kaste, kur likt lomu, termoss un plastmasas ragaviņas, ar ko visu aizvilkt līdz krastam. Arī Gatis saka, ka katru brīvu brīdi dodas makšķerēt arī ziemā, jo tā vislabāk atpūšas no darba un ikdienas pienākumiem. Pirksti gan esot stīvi, kamēr uzmāna esmu uz āķa. Arī apģērbam jābūt piemērotam aukstumam, svarīgi ir apavi, kas esot iegādāti speciālā copes lietu veikalā. Izrādās, bļitkotāji visu dienu nesēž pie viena izurbta cauruma, makšķernieks pārvietojas te uz vienu, te otru pusi, cerot, ka nākamajā vietā ķersies labāk. Reizēm

Var izirēt arī makšķerēšanas būdu (Jāsazinās ar LMIC meitenēm).

izurbj dienā pat desmit āliņģišus, varbūt citi vēl vairāk. Vislielākā problēma gan esot, kas tās zivis notīrīs, nevienam jau īsti nepatīk, tādēļ makšķernieks savu lomu tīra pats, bet pagatavo sieva.

Satieku Lubānas novada kaimiņus – divus makšķerniekus. Vīri ar copi apmierināti, janvārī gan esot bijis labāks loms. Abi saka, ka ļoti noderētu kāds, kas makšķerēt gribētājus ievestu no izvestu no ezera plašumiem, tā kājām iešana paņemot daudz spēka. Viņi piekrit, ka pārgalvīgā braukšana pa ezeru ar automašīnām, kad tās ielūzt ledū, nav atzīstama, bet varbūt Vides pārvaldei vajadzētu piemērot bargākus naudas sodus, tad braucēji vairāk domātu par savu drošību. Man parāda arī šodienas guvumu. Viena pavisam paprāva! Kā paši smejas, ir asariši un asari. Noskatos, ka abiem uz zābakiem uzlikti īpaši dzelzīši, kas apaviem neļauj slīdēt. Vienam no kungiem dēls no Rīgas atvedot mākslīgos tārpus. Tādi jocīgi sarkani, es pat citā situācijā neatpazītu, bet tāpat jau tās zivtiņas apmāna. Vīri izurbjot dienā pat 18 āliņģus, meklējot to īsto zivju vietu.

Noslēgumā izdevās aprunāties arī ar mūsu pagasta zemledus makšķernieku Raiti. Lai cik dīvaini tas nebūtu, pats ķērājs zivis nemaz neēdot. Ķeršana ir un paliek hobijs. Patīk tas azarts, cik tad izvilkuši citi makšķernieki, un, ja esi viņus pārspējis, gandarījums rokā ir. Šogad Raitis jau noķēris 86 raudas. Jautāts par salu, Raitis smeja, ka neesot sliktu laikapstākļu, tikai nepiemērots apģērbs. Kājām gājējs viņš esot slinks, tādēļ dziļāk ezerā braucot ar velosipēdu. Labs risi-

Loms.

nājums, kad motorizētais transports aizliegts. Beigās vēl pajautāju, kādi notikumi vai kuriozi atgadījušies. Viņš padomā un atbild, ka nekas tāds īpaši smieklīgs nav bijis, bet nupat janvārī tātūmā redzējis skrienam divus vilkus. Var jau būt, ka tie bijuši suņi, tātūmā grūti saskatīt, bet, kas zina, varbūt arī pelēci lūkojuši pēc sava loma?

Agrāk šī nodarbe bija izdzīvošana grūtajos ziemas apstākļos, mūsdienās vairāk vaļasprieks, kas vilina aizvadīt stundas uz lielā ledus plašuma, pa kuru brīvi skrien vēji un nemaz nesaudzē pie āliņģa sēdošos.

Dace Kalniņa

Vai ir tā, kā izskatās?

Jau labu laiku gaisā virmo runas, ka mežus izcērt pārmērīgi! Vai tā patiešām ir?

Ošupes pagastā ir 11940,2 hektāri meža zemju. 2016. gadā kailcirtēs tika nocirsti 39,67 hektāri. Pagājušajā gadā Valsts mežos vispār nenocirta nevienu kailcirti. Pārējās cirtes, var teikt, ir tikai kurināmā sagādes cirtes. Un ar mežu ir apmēram tāpat kā ar burkāniem vai kartupeļiem. Ja tie ir izauguši tad tie ir jānovāc, pretējā gadījumā tie aizies bojā. Bet kā ar kokiem? Tieši tāpat, tikai to bojā ejas periods ir garāks. Arī koks, kad ir sasniedzis savu bioloģisko vecumu, ar katru gadu zaudē koksnes kvalitāti, noveco, slim, arī vājam nespēj turēties pretī kā jaunībā. Ir arī izņēmumi, kā priedes un ozoli, kas spēj nodzīvot divus vai trīs mūža garumus un palikt veseli un skaisti.

Mežos, tāpat kā tīrumos, novāktās ražas vietā tiek audzēti jauni koki. 2016. gadā Ošupes pagastā tika atjaunoti 51,19 ha, pat vairāk nekā nocirsts. Ošupes pagastā, it sevišķi fizisko personu īpašumā esošajos mežos, meži tiek atjaunoti dabiski. Mežs necieš tukšumu, un pirmās izcirtumos ienāk apses, bet tas nenozīmē, ka nākotnē mūsu pagastā būs tikai apšu meži. Kopjot jaunaudzes, var palīdzēt mežam un izcirstajā platībā ieaug arī bērzs, ozols un skuju koki. Vairākas reizes izkopjot jaunaudzi, var izveidot skaistu mistraudzi.

Arī Eiropas Savienība atbalsta jaunaudžu kopēju un mežu platību paplašinātājus, maksājot atbalsta maksājumus. Arī mūsu pagasta mežu īpašnieki piedalās šajā pasākumā. 1. kārtā atbalstu piešķir tikai vienam pretendētājam 2,6 ha platībā. 2. kārtā jau bija veiksmīgāka un atbalsts tika piešķirts 14 pretendentiem ar platību 56,0 ha, kas naudas izteiksmē sastāda aptuveni 25 tūkstoši euro. 3. kārtā projektus ir iesnieguši 35 īpašnieki un pieteiktā platība ir 114,06 ha jaunaudžu kopšanai. Divi mežu īpašnieki ir sadūšņojušies arī lielākiem darbiem, kā krūmāju un nemeliorēto, neauglīgo lauksaimniecības zemju apmežošanai 3 ha platībā. Viens īpašnieks plāno nomainīt baltalkšņu audzi pret bērza un egles mistraudzi 2 ha platībā. Lai veicas šiem mežu īpašniekiem ar iekļūšanu atbalstāmo projekta dalībnieku skaitā un pēc tam realizējot projektus.

Nedaudz par prasībām Eiropas Savienības atbalsta pasākuma „Ieguldījumi meža platību paplašināšanā un mežu dzīvotspējas uzlabošanā”. Katrs meža īpašnieks ir tiesīgs rakstīt projektu un iesniegt to lauku atbalsta dienestā.

Lai saņemtu atbalstu meža ieaudzēšanā:

1. lauksaimniecības zeme, kur auglība nav lielāka par 25 ballēm,
2. lauksaimniecības zemes uz kūdras augsnēm,

3. krūmāji,
4. atbalsta apmērs 70% no 1085 euro un 204 euro par kopšanu 3x,
4. stādmateriālam jābūt ar kategoriju uzlabots vai pārāks.

Mežu ieaudzēšanas atbalstu nepiešķir meža ieaudzēšanai platībā ar slēgtajām meliorācijas sistēmām.

Lai saņemtu atbalstu jaunaudžu kopšanai:

1. koku skaits skaits jāsamazina vismaz par 500 kociņiem uz hektāru,
2. baltalkšņu audzes retina līdz 10 gadu vecumam, citas koku sugas līdz 20 gadu vecumam,
3. atbalsta apmērs 70% vai 60% no 440 euro atkarībā no tā, vai gala rezultāta

mistraudze vai tīraudze.

Nomainot mežaudzi, jāievēro šādi priekšnoteikumi:

1. nomaināmā baltalkšņu audze ir vismaz 30 gadi veca,
2. mežaudze nav nocirsta,
3. 5 gadus saglabā 30 – 50 augt spējīgus kokus uz hektāru,
4. atbalsta apmērs 70% no 993 euro un 204 eiro par kopšanu 3X.

Mežu īpašnieki, izvērtējiet savus īpašumus, varbūt arī jūs variet veikt šādus darbus ar Eiropas Savienības atbalstu.

Inesīte Skrauča,

Ošupes pagasta mežzine

tel. nr. 29529534

Foto I. Skrauča

Ziņas no feldšerpunkta

Informācijai! Dr. Rudzāts Degumnieku feldšerpunktā apmeklētājus pieņems š.g. 15. martā no plkst. 13.00 līdz 15.00. Atgādinu, ka ģimenes ārsts veic izbraukumu uz Degumniekiem katra mēneša trešajā trešdienā. Iepriekš var interesēties pa telefonu 22023737.

Arī mūsu pirmsskolas izglītības grupas audzēkņus ir skārusi saslimšana ar mīklaino Koksaki vīrusu, kurš rada pēdu, plaukstu un mutē slimību. Vīruss izplatās ar asarām, siekalām, deguna izdalījumiem, tāpēc biežāk arī saslimst bērnu kolektīvos, kur vienokpus daudz cilvēku. Vīruss ir ļoti lipīgs un viegli pārnesas arī mājās, tādējādi, aplipinot gan brāļus, gan māšas, gan pieaugušos. Šis vīruss nav bīstamāks par citiem vīrusiem, kuri mūs bieži apciemo. Slimības norise ir atkarīga no katra

organisma aizsargspējām un vecuma. Vīruss rada sāpīgas čūliņas mutē, nizošus, ūdeņainus izsitumus uz plaukstām, pēdām un citām ķermeņa daļām, ir paaugstināta ķermeņa temperatūra. Vīrusa lipīguma dēļ, pat ja simptomi jau pazuduši, nevajadzētu tūdaļ steigties atpakaļ uz skolu, bet kādu nedēļu vēl padzīvoties mājas režīmā. Ja bērnam ir saslimšana, kuru pavada izsitumi uz ādas vai mutē, noteikti jādodas vizītē pie ārsta, kurš arī noteiks ārstēšanas taktiku. Par cik slimība ir lipīga, svarīga ir personīgās higiēnas ievērošana – bieža roku mazgāšana ar ziepēm, sadzīves priekšmetu, trauku, rotaļlietu mazgāšana un kopšana.

Sarmīte Saulīte

LLKC Madonas nodaļas rīkotais informatīvais seminārs

Tēma: Par ES un Valsts likumdošanas izmaiņām, kas attiecas uz lauku uzņēmēju, lauksaimniecību un mežu apsaimniekošanu.

Apakštēma: „Valsts un ES atbalsts uzņēmējdarbībai, lauksaimniecībai, lauku attīstībai un meža īpašniekiem 2017. gadā. Atbalsta apjoms, tā saņemšanas nosacījumi.”

Norises vieta: Ošupes pagasts, Madonas novads. **Datums:** 01.03.2017.

Laiks	St. sk.	Saturs	Lektors
10.00 – 10.45	1,0	AS „Attīstības finanšu institūcijas Altum” valsts atbalsta programmas – uzņēmējdarbības attīstībai.	Valtis Krauklis – „Attīstības finanšu institūcijas Altum” Gulbenes reģionālā centra vadītājs
10.45 – 11.30	1,0	LEADER atbalsta iespējas uzņēmējdarbībā.	Jogita Baune – Madonas novada fonda vadītāja
11.30 – 11.45		Kafijas pauze	
11.45 – 12.30	1,0	SIA LLKC darbības virzieni. Valsts un ES atbalsts lauksaimniecībai, lauku attīstībai 2017. gadā, tā saņemšanas nosacījumi, atbalsta apjoms, izmaksas kārtība. Zināšanu pārneses pasākumi: arodapmācību un konsultāciju projekts.	Aija Vīgnere , SIA LLKC Madonas biroja vadītāja
12.30 – 13.15	1,0	ES atbalsta pasākumi meža īpašniekiem 2017. gadā, 4. kārtā. Zināšanu pārneses pasākumi: arodapmācību projekts (mācību iespējas par meža tēmām) un konsultāciju projekts.	Mairita Bondare , MKPC Madonas nodaļas vecākā konsultante
13.15 – 13.35	0,5	Diskusijas, atbildes uz jautājumiem.	M. Bondare, A. Vīgnere
Kopā st.	4,5		

Kontaktinformācija: **Aleksandrs Šrubs**, lauku attīstības konsultants, mob. tel. **28374223**

Var iesniegt lauku bloku precizējumus

Lauku atbalsta dienests informē klientus, ka no šā gada 3. februāra tiek uzsākta lauku bloku/ ainavu elementu precizēšana 2017. gadam. Precizēšanas pieprasījumus varēs iesniegt līdz šā gada 1. aprīlim.

Precizēšanas pieprasījumi jāiesniedz tikai tad, ja klients vēlas iekļaut lauku blokā jau sakoptu platību, pievienot jaunus ainavas elementus vai no lauku bloka izņemt neapsaimniekotu platību. Platībai ir jābūt sakoptai uz lauku bloka precizēšanas pieprasījuma iesniegšanas brīdi, jo tā tiks apsekota arī dabā. Ja tā nebūs sakopta, tā netiks iekļauta lauku blokā un sezonas laikā netiks veikta atkārtota platības apsekošana.

Ņemot vērā kļūdas, ko klienti pieļāva iepriekšējā gadā, LAD atgādina, ka minētais lauku bloku precizēšanas pieprasījums nav iesniegums platību maksājumu saņemšanai 2017. gadā. Vienoto iesniegumu varēs iesniegt šā gada pavasarī, un tā iesniegšanas laikā ārpus lauku bloka varēs

pieteikt tikai tādu sakoptu platību, kas ir vismaz 0,30 ha.

Šogad lauksaimniekiem, kuri saimnieko pa stabilām un dabā identificējamām lauku robežām, varēs izveidot „lauksaimnieku blokus” (arī tie jāiesniedz kā lauku bloku precizējums), lai nošķirtu savas apsaimniekotās platības no kaimiņu apsaimniekotajām platībām. Šī iespēja veidot „lauksaimnieku blokus” ļaus laikā, kad notiks pieteikšanās platību maksājumiem, izvairīties no pieteikto platību pārklāšanās ar kaimiņu pieteiktajām platībām. Plašāka informācija par „lauksaimnieku bloku” veidošanu lasāma LAD mājaslapā www.lad.gov.lv.

Atgādinām, ka klienti var pārliecināties par savām apsaimniekotajām platībām LAD ģeogrāfiskajā informācijas sistēmā, kurā ir apkopota aktuālākā informācija par lauksaimniecībā izmantojamo zemi un ainavu elementiem lauku blokos: <http://karte.lad.gov.lv/>.

Tik daudz cilvēku, kas
gaismu sniedz,
Pretim neprasot neko,
neko, neko...

Gribu pateikties Degumnieku skolas kolektīvam un viņu audzēkņiem par brīnišķīgo uzvedumu, kurš notika 17. janvārī Degumnieku tautas namā. Pateicos mazajiem, mīļajiem bērniņiem – eņģelišiem, kuri atnesa man ielūgumu uz mājām. Visi, rindiņā nostājušies, vienbalsīgi ielūdza mani uz pasākumu. Tas bija tik sirsnīgi no viņu mazajām sirsnīņām un reizē arī mīļš paldies skolotājiem, ka mūsu Degumnieku pamatskolā ir tik labi iemācīti bērni. Vēl paldies par to, ka pasākums „Brēmenes muzikanti” notika dienā, plkst. 14.00, jo vecākiem cilvēkiem vakaros grūti aiziet uz klubu, it sevišķi ziemā, kad ir slidens. Nu bet 17. janvāris bija laba diena tāpēc arī aizgāju un to nenožēloju, jo visu izrādes laiku jutās kā bērniņā. Paldies skolotājiem un skolēniem par skaisto pēcpusdienas sniegumu. Ne jau zeltu vai sudrabu gaida vecāki cilvēki, bet pateicību un atziņību gan. Gadi ir aizsteigušies, liekas, nesēn mēs arī bijām bērni, bet tas viss pagātnē. Galvenais jau ir visgrūtāk dzīvot, ja esi palicis viens. Neesi nevienam vajadzīgs. Ļoti grūta dzīve, ja tu esi palicis kā nokaltis koks, kuram vairs neizplaukst lapa, tad gan jūties ļoti vientuļš un novārtā atstāts. Bērniem un mazbērniem ir savas dzīves, labi, ja atbrauc ciemos un pazvana. Bet tas jau nav tas pats labākais variants. Ja dzīvotu kopā ar ģimeni, kā agrākos laikos, būtu dzīve savādāka. Bet tagad ir citi laiki, savādāka dzīve. Ja esi viens, tad arī gaidi katru vakaru gudrodams, vai rīt atmodīsies. Ja būtu mums katram dots atrast ceļu, kuru varētu laimīgi nostaigāt uz savām kājām. Lai nebūtu jāgrābstās tumsā, kamēr pie gaismas tiec. Tāpēc jau jūties laimīgs gan par papīra lapiņu, kuru saņem kā ielūgumu, gan par labu vārdu, pateiktu no mīļiem cilvēkiem. Tās ir manas pārdomas, lai citi neņem ļaunā.

Dzīve, lai devīga top kā saule, un prāts lai visiem top dzidrās kā mēness.

Lai sarmas kumeļi stalti Jaungada laimi nes jums, lai nekad nebūtu salti, lai vienmēr līksmotu sirds.

Vēlreiz visiem paldies! Degumnieku skolas skolotājiem un mazajiem eņģelišiem, kuri atzīst arī vecāka gājuma cilvēkus.

Visu labu vēlot: **A. Bilinska**

Bēns mums atdod to pasauli,
ko esam pazaudējuši, –
brīnumu pasauli.
Zieda spilgtumu. Liesmas
plaiksnišanos. Tauriņu.
Lapu. Putnu. No jauna radītu.
Brīnumainu.
Mēs redzam to visu
ar nevainības acīm.
Un bērna prieks ir mūsējais.

Menardas Mežules ģimenē
27. janvārī piedzimis dēliņš
OLAFS MEŽULIS
Apsveicam ģimeni!
Ošupes pagasta pārvalde

Kaimiņos...

18. februārī plkst. 19:00
Barkavas kultūras namā

Barkavas kultūras nama pašdarbības kolektīvu koncerts

MĪLESTĪBA – TĀ IR DZĪVE!

plkst. 22:00 balle ar grupu

„Kad sanāk”
leeja – 3,00 euro

Būs iespēja piedalīties atrakcijās un
cīnīties par balvām!
Darbosies bufete

Aicinājums

Pagasta pārvalde otrdienās un ceturtdienās no 18.00 Degumnieku sporta zālī ir atvēlējusi pirmsskolas vecuma bērniem un viņu vecākiem. Otrdienas vakari plānoti bērniem, kad viņi var nākt uz zālī izskrieties, pamētāt bumbu, vai nodarboties ar citām fiziskām aktivitātēm. Bet ceturtdienās tajā pašā laikā aicināti bērnu vecāki, lai kopā vingrotu. Vingrinājumus gan neviens priekšā nerādīs, vecāki zālē darbosies paši. Visi intereenti laipni aicināti!

13. maijā pirmsskolas un sākumskolas bērnu vecāki organizē braucieni uz Tērvetes dabas parku – uz pasakas modināšanas svētkiem. Šie svētki ir Tērvetes dabas parka vasaras sezonas atklāšanas pasākums. Aicināti visi kas sapņo un tic pasakām. Plānojam ka ekskursijā varētu doties bērni kopa ar vecākiem. Dalības maksa atkarīga no dalībnieku skaita, tādēļ interesentus lūgums pieteikties pie Sandras Mālnieces – 29460798. Braukt gribētājus aicinām pieteikties līdz 30. aprīlim.

PATEICĪBA

Vairāku iedzīvotāju vārdā paldies Ventim – par ļoti rūpīgu sniega tīrīšanu no trotuāra. Venti darbā var sastapt jau agrā rīta stundā un arī pat sestdienās. Esi, Venti, tikpat čakls arī turpmāk!

Skolotāja **Anita**

No sirds paldies!

Jūtos Jaunajā gadā parādniece daudziem Degumnieku cilvēkiem. Nevienam nenovēlu vecumā palikt vientuļam, tādēļ ir tik ļoti svarīgi līdzcilvēki. Daudzi man ir izpalīdzējuši pārciest vientuļību. Lielākais paldies Zaubes ģimenei (sevišķi Elitai), viņa katru dienu atnāk apskatīties, kā man ir. Dzīve mani apveltījusi ar brīnišķīgiem kaimiņiem, kuri palīdz, kā nu kurš var. Tāpat paldies Uģim un Sandrai, Līgai ar Martiņu par dāsno sirdi. Visus nemaz nevar nosaukt, bet visi jau zina paši. Kaut vai paldies par to, ka atnes smagu iepirkuma saini no veikala. Lai Jums visiem laba veselība un mīliet viens otru, atbalstiet, kamēr esiet abi!

Dzintras tante
Degumniekos

Kā rīkoties gadījumos, ja kaimiņi traucē Jūsu naktsmieru?

Situācijās, kad daudzdzīvokļu namu blakus dzīvokļu iedzīvotāji (kaimiņi) **pēc plkst. 23:00** ignorē vispāriņemtās uzvedības normas – skaļa mūzikas klausīšanās, kliegšana vai jebkāda cita veida skaļa uzvedība, Jums ir tiesības nekavējoties ziņot Valsts policijai pa vienoto tālruni – **110**. Par minēto pārkāpumu iestājas administratīvā atbildība, kas paredzēta Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 167. pantā „Sīkais huligānisms” un ir paredzēts naudas sods no 70 līdz 500 euro.

Ar cieņu,
VP Vidzemes RP
Madoņas iecirkņa
KPN inspektors **D. Bogatirjovs**

Grāmatvedis, ar pieredzi, **piedāvā grāmatvedības pakalpojumus** SIA, ZS, SD (piemājas saimniecībām). Pilna grāmatvedības uzskaitē no pirmo dokumentiem līdz gada pārskatiem, deklarācijām. Ja nepieciešams sakārtošu grāmatvedību par iepriekšējo periodu. Strādāju Lubānā. T. 27635513, e-pasts: zigrida22@inbox.lv

Omulīga, karsta pirtiņa atbrauks pie jums, ja pazvanīsiet un sarunāsi. Pirtiņa sasilst ļoti ātri. Gatava pusstundas laikā. Cenā esam ietvēruši piegādes cenu (līdz Lubāna ezeram, Ošupes pagasta, Barkavā, Lubānā).

Perieties droši un maksājiet tikai 50 euro.

Sīkāka informācija pa tel: 29372117

Pašnodarbinātajiem pašiem jāveic valsts sociālās apdrošināšanas obligātās iemaksas

Valsts ieņēmumu dienests (turpmāk – VID) atgādina, ka fiziskām personām – saimnieciskās darbības veicējiem – reizi ceturksnī jāveic valsts sociālās apdrošināšanas obligātās iemaksas (turpmāk – obligātās iemaksas) valsts budžetā no brīvi izraudzītas saimnieciskās darbības ienākuma daļas, kas nav mazāka par 380 eiro mēnesī.

Par 1. ceturksni – līdz 18. aprīlim.

Par 2. ceturksni – līdz 17. jūlijam.

Par 3. ceturksni – līdz 16. oktobrim.

Par 4. ceturksni līdz 2018. gada
15. janvārim.

LĪDZJŪTĪBAS

*Dziļš skarbums ir tādai stundai,
Kad cilvēks un ziedi mirst...*
(J. Silazars)

Miruši

ZENTA MĀLNIECE

mirusi 20.12.2016. 73 gadu vecumā

VALERJANS LOČMELIS

miris 04.02.2017. 81 gada vecumā

Izdod Ošupes pagasta pārvalde

Degumnieki. Tel. 64829604

Reģ. apl. Nr. 1640

Atbildīgā par izdevumu **Dace Kalniņa**

Tel. 28893026

E-pasta adrese: dacekalnina13@inbox.lv

iespiests SIA „Erante” tipogrāfijā

Tel. 64860983, 65230116

Tirāža 500 eks.